๏ ฝูงหมู่ข้าแคว่นย่าน　เหลือหลาย
บั้นเมืองกินคู่คน　ดาถ้วน
พายพังได้โดยบุญ　พระราช
ถ้วนลำม้าอานล้อย　ไล่คำ ฯ

๏ ซ้ำแจกด้วยฝูงขนาด　เฮวแฮง
ยำภูธรบอกบน　ดุงบ้ำ
บั้นเมืองไว้คนหาน　นาขอก
เชื้อจ่งเมือกล่าว เจ้าตุ่มฟ้าความหมั้น　ชู่อัน ฯ

๏ แต่นั้น ข้าจากห้องโฮงราช　เถิงถุง
ธรรม์ย้ำหลิงถ้ำคอย　คนไช้
ฮวาน ๆ ฮ้อนวันสูง　ไส้โชค
ข้าก็ ทูนบาทไท้กอยไหว้　กล่าวกอน ฯ

๏ หลานก็ ดุโชคซ้ำได้ไล่　แสนนา
บรพารเมืองบ่องดัน　แดนแย้
นัดตาเจ้าเจืองถุน　ถ้านมาด
เฮวฮ่บ แล้หมู่ช้างมาฮอด　เงินยาง ฯ

๏ พระบาทเจ้าควนว่า　ดันได
การเปนเพาะเพื่อเมือง　ดุงบ้ำ
เมืองในชั้นนครหลวง　ยูแต่ง
ฝูงพวกพ้องฮิงไว้　แต่ปะมาน ฯ

๏ ควนแบ่งให้ไผหยู่　ไผกิน
เร็งโญขานขอบใจ　เจืองเจ้า
บ่อกว่า นรินท์ผู้ผดควน　กัมเกิด กูแล้ว
ดุงหยู่ถ้าเปนเก้า　ฮ่วมบุญ ว่าเนอ ฯ

๏ ประเสิดแท้หลานว่า　อันได
คุนโนเจืองช่อยเฮา　รือน้อย
ในเวียงชั้นเงินยาง　มวนมาก
บ่อกว่า เจ้าติ่วล้อยปุนแต่ง　โดยเดิม ฯ

๏ ดุงก็ ฝากคาบไว้ให้ยี่　บ่องเมือง
เติมใจบาลูกจอม　ไจก้า
บุญเฮืองท้าวธรรม์ย้ำ　เมี้ยนตั้ง
คืนคอบ เจ้าตุ่มฟ้าปะนมน้อ　นอบถวาย ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมทูนราช　นัดตา
หานพาย เดินชู่ขุน　มวนแล้ว
บัดนี้ เมืองเฮาก้างก็อนา　ถ้านด่วย
ยิ่งจัก เตียงบ่าวแก้วฝูงยาก　ทุกขุน ฯ

๏ แต่นั้นอ้วค่า ให้กล่าวท้าวทังท่วย　เงินยาง
เฮาจัก ปุนดูนาทั่วเมือง　ยางด้าน
เจืองก็ วางความพ้อมคำยวง　งัววาด
เจ้าก็ มานั่งด้านทูนท้าว　ชู่ดวง ฯ

๏ ขาดขาดเบียงอ้ายง่ำ　พูเมิน
ทังสามมะเฮียวบู่พวง　มาพ้อม
ซะลอนถ้วนนายจั้น　เจียงมาตย์
มานั่งถ้อมทูนท้าว　ทีควน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูนาถได้ทังแท่น　เงินยาง
ถ้ามถ้านเลี้ยงลูกจอม　ไจก้า
ทันที่ เชียงส่าไว้นางงาม　ง้อมม่วน ควนแล้ว
ยังหยู่แต้งตอมบ้ำ　ไปมา ฯ

๏ ค้ายส่วนเบื้องหนองอ่าง เชียงอิน
เวนเก็งฌาม่วนเมือง เมือล้าง
เมื่อนั้น ขึ้นใจอั้วอามคาย คึดยาก
ไหว้ยี่ผู้ธรรม์อ้าง กล่าวกอน ฯ

๏ ที่นั้น นาฝากบ้ำถุงอ่ม เพื่อฮวน กี่ดาย
รอภูธรหย่าเอา ทูนไหว้
เมื่อนั้น เร็งโฌไท้ขานนาง คึดม่วน
คึดซู่ขึ้นคนิงไว้ ฮ่มเพิง ฯ

๏ นาปากเบื้องเชียงเเท่น ทันเพื่อง นั้นเด
คนิงเถิงเฮี่ยมเฮ่งแถม พายง้อม
ลิดดวงเท้าตีนดอย พุทุ่ม
พระบาทผู้คิ่งค้อม เบี่ยนนา ฯ

๏ โสมหนุ่มน้อยอั้วอยู่ เฮ็ดดวง
กับทั้ง บุญขวางขาเกิดเอี่ยน มวนพ้อม
เมื่อนั้น ภูธรให้เมืองหลวง แถวถี่
เขาก็ คึดบ่อหม้อมยินชื่น ชมบาน ฯ

๏ เจ้าบึ่นหน้ากอยกล่าว โยธา
คึดพอ วางหานพายแต่งแสน เชียงด้าน
แองคอนให้เมืองขวา ขนงราช
ไว้หยู่บ้านพดคือ แต่งตอง ฯ

๏ อามาตย์เบื้องอ้ายผ่อง เพิงผาย
ปองปุนเมืองแต่งเบน หัวซ้าย
กับทั้ง ชาวดอยเบื้องเชียงจัน เคียงง่ำ
ค้ายผ่าย ให้อ่มผ้าเฮืองฮุ่ง วัดถัง ฯ

๏ มั่นนี้ ข้าเก่าเจ้าใจขนาด แขงขัน
กับทั้ง นายพานคำแต่เคือง ยังน้อย
ปั้นนาให้ทั้งหลาย ควนคู่
คือดั่ง น้ำทิพย์ซ้อยยาแก้ว โสดสง ฯ

๏ ทุกหมู่ข้าซู่แห่ง หุมงัน
ดีก่อ ฮองฮองเฮืองเฮือคำ ทุกด้าน
แสนนาให้คนฉะกัน อ้ายง่ำ
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง ต้านกล่าวข้อความแล้ว ซู่ปะการ ฯ

๏ เทียนส่ำข้าฝูงยาก ยูบั้น
คึดเมื่อ ทานพายเขาบ่อได เคืองเจ้า
คนฉะกันให้ทุกพาย มวนมาก
คืนคืนเค้าค้นท้าว ป่าปวง ฯ

๏ ทุกปากเทียนโยเชส เต็มเติม
เมื่อนั้น ราชาคึดซู่ดวง เดยหม้อม
เจียมแต่ เฮาเดินตีนหลิ่มดอย ตีนทีบ
เจ้าฮุ่งง้อมทั้งแม่ นางจอม ฯ

๏ เทื่อนี้ ทุกกิบก้ากงเทส นครา
ฮอมพิงพายสี่พัน มวนไหว้
เพาะเพื่อ บุญเฮืองเจ้าขาซาย ท้าซอบ
ฝูงหมู่เถ้าหุมไหว้ ว่าควน ฯ

๏ ตูก็ ขอบท่านท้าวผู้ผ่าน นครขวาง กล่าวแล้ว
ภูธร ทวนเทพตั้งสอน ฝูงข้า
เฮวฮีบ เชี่ยวทางเท้าเชียงเคือ แกวนฮีบ จิงเกิ้น
บ้ำท่าน เจ้าติ่วส้อยรือให้ ห่อนขึ้น ฯ

๏ ชั่วค่ำไว้ให้ผ่าน   ดอมอวนชอบแล้ว
สองแพงสินซ่อยกัน   ปุนป้อง
เมื่อนั้น ผดควนไท้ทั้งเมือง   คึดพี่
ผ่อเห็น สูรย์ออกต้องเฮืองฟ้า   เฮือแสง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้ายี่ต้านฝูงหมู่   โยธา
มุนตึกแตงซู่อัน   เอาไหว้
เฮาก็ ปั้นนาแล้วทุกขุน   ถ้วนพาก
พระบาท ผู้แก่นไท้เถิงแจ้ง   ซู่คอง ฯ

๏ สะควากข้าแหนเห่   ทุกพาย
ชะบองบาแต่งปอง   ปุนแล้ว
เมื่อนั้น ถามคายย้ายทูนสถา   เนานั่ง
อั้วอู่แก้วแฝงข้าง   บ่อคลา ฯ

๏ แต่นั้น ยั่งยั่งเบื้องแกวก่อง   ทวนเถิง
ฮอมพังพายฮีบมา   มวนไหว้
มันก็ เถิงใจดั้งแองกา   เปนพ่อ
แกวก่องให้หาท้าว   ซู่อัน ฯ

๏ ฟ้าเบิก คึดฮ่อนน้องเลยล่วง   ดงดอน
เที่ยวทางฮันฮีบดั้น   เดินช้าง
เถิงที่ นครหลวงชั้นเงินยาง   เซาจอด
บั่งเคื่องกว้างฮิมท่ง   ทันเพี้ยง ฯ

๏ แล้วทอดถ้อยเถิงถ่าม   หานพาย
มันก็ เฮียงความทูนลูกจอม   ใจแจ้ง
เขาก็ ยายยังพ้อมปุนเปน   ของฝาก
ฟ้าเบิกะเช้งตาได้   ซู่อัน ฯ

๏ มวนมากช้างพอหมื่น   ของแกว
ออระนันเติมช่วงหลวง   เหลือล้น
ทะแนวเนื้อเร่งโฉม   ทงแท่น
เซาบุ้พื้นคันท้าว   นั่งเนือง ฯ

๏ ตะแบ่นหน้างามเงื่อน   กมกอง
เมือง ๆ หายพานคำฮ่มโฮง   กินอ้อย
มันก็ ป่องตนขึ้นเมือเถิง   ทูนซาบ
พวงกล่าวถ้อยแหนเผี้ยน   ซู่ประการ ฯ

๏ ยาบยาบเบื้องฟ้าเบิก   ยอมือ
ถ้านถ้านเสียงถ่ามแหน   ทุกก้า
ถือเช็งเจ้าเงินยาง   ยสมาก
ทุกที่ซ้ำขอไหว้   อ่อนเจือง ฯ

๏ ปากนั่งนั้นเพมาต   ถายมอมุ
หัวเมืองทามแทบดิน   แดนแย้
ฮอมกันเข้าปาทา   ทูนบาท
พวงกล่าวแก้คำเผี้ยน   ซู่อัน ฯ

๏ ฝูงขนาคม้าพอหมื่น   ทังอาน
เขาก็ นำมาขันเพิ่งบุญ   จอมเจ้า
หลายพานพ้อมแสนหาม   คำแจก
ฟ้าเบิก ได้หมื่นช้างมาไถ่   แองกาว่าอันฯ

๏ แกวก่องน้อยใช้แซก   ขอวอน
เส็งอาสาส่วย มือง   มาล้าง
ภูธรท้าวเส็งไกล   เยี่ยมหยั่ง
ยินซู่ฟ้องทั้งค้าย   หมื่นแสน ฯ

◎ แล้วสั่งถ้อยเถิงที่ พระยาหลวง
สามมะเฮี้ยว ทังแองคอนหย่าแคน คำใช้
เชื้อจ่ง เมื่อทูนไท้ยินดุง ถามชื่ม กูพุ้น
เล่าชู่ชั้นตงให้ ถึกคดี แด่เนอ ฯ

◎ หลักคึ้มฮู้ฮี่ซ่อย ปุนปอง
ขาก็ ทูนจอมดี่ฮีบดา เดยผ้าย
เมื่อเถิงไท้บุญกอง ท้าวชื่ม
พลพวกพ้องทังค้าย หยู่พั้ง ฯ

◎ ค้านคึ้มถ้อยเจื้องสั่ง ทุกอัน
แกวจัก เอาแองกาหย่าขั้ง ขอพ้น
ออระนันด้วยกุญชร ม้ามาก
คำแจกลั้นพอต้อ ติ่วหาม ฯ

◎ ชู่ปากซ้องสินส่วย แสนอนัน
นามกรแกวก่องยี้ ยังน้อย
ทุกเมื่อ วันคืนให้หิวเถิง ผู่พ่อ
เพิ่งท่าน เจ้าติ่วส้อยยาไว้ บ่อยไป ฮู้ริ้อ ฯ

◎ เมื่อนั้น พระราชไท้เล็งผ่อ ทุกประการ
ดุงบ่อ ยินอาไลดั่งเขา ฝูงม้อย
อันดั่ง สมภารเจ้าเจื้องดุน ด้านมาด
ให้ท่าน เจ้าติ่วส้อยสินด้าน ส่งคื้น ชอบดาย ฯ

◎ ก็หาก เปนชาติเชื้อชั้นก่อน บูฮาน
บ่อกว่า หะรี่ไทบาดูกจอม ไจก้ำ
กับทั้ง โสมคานแก้วเก็งยา ยังหนุ่ม
เอาไอ่หน้าเนาท้าว ที่เซิ่ง ฯ

◎ เจี้ยมแต่ ได้ลุ่มฟ้าลือว่า แวนงาม
ควนที่เร็งโฌ เอาแองกาสู่สอง สมให้
มันก็ คิ้ดคั่งแค้นความเคื้อง แสนโสก
เพาะเพื่อ โภยตอบต้องเต็งให้ หง่วมเหงา ฯ

◎ อัปโชคแล้วเลยเล่า ดุเมื้อง
ดุงก็ เลาแพงสี่ส่งเมื้อ ตอมท้าว
เร็งโฌผู้บุญเฮื้อง ประดับดั้ง
เอาไอ่หน้าเปนย้าว หยู่คง ฯ

◎ ยั้งยั่งหน้าท้าวท่าน แองกา
หลงเมื้องพัดพาถกัน กวนให้
บาคานต้านพอดี แล้วหย่า
ขาก็ คื้นคอบเจ้าจอมไท้ ที่เซิ่ง ฯ

◎ ค้อมว่าแล้วท้าวท่าน แองกา
ทังสองปุนเต่งมวน เมื้อบ้าน
ราชาเจ้าเจื้องดุน เมี้ยนสั่ง
มิ่งจ่ง คื้นหยู่บ้านทามเย้ จิ่มแดน ฯ

◎ ยั้งยั่งน้วนบนอบ ทูนเจื้อง
หย่าได้ พึ้งความแมนเล่ามุน มาบั้น
ดั่งนั้น เวลาฮ้ายฮอมเคือง ยังยาก
เทเวสค้นคำท้าว จื้อจำ ฯ

◎ วิบากได้มาคอบ สองที่ หั้นซาม
กัมเวรเวี้ยนหยู่นาน ในหม้อ
ริสยาฮ้ายฮอมสนอง ทันเที่ยว
เมื่อนั้น ฟ้าเบิกไหว้ยินง้อ งิ่ดกั้ว ฯ

๏ คูข้า หว้ายบ่ำไม้แหนเหนี้ยว ขอวอน
คุนโนเจื่องได้หัว หุมอ้าง
เราก็ ยอมือไหว้บรบวร แล้วเลิก
หว้ายบ่ำไม้ดงกว้าง ผ่อหลัง ฯ

๏ ตี๋แก่ ลมเบิกผ้ำพัดฮ่ม ฮิมเขา พุ้นเยอ
เก็งฌา เหลียวเงินยางย่อมยัง ยินหม้อม
ทวงวอนฮ้อนกำเดา ดานโลก
ตี๋แก่ พระพายแกว่งไม้ไคว้ค้อม ข่ำนั้น ฯ

๏ สว่าสว่าก้องกุโงก เดียงวอน
เล็งเห็น เชียงขวันแฝงฝ้ายดอย ตั้นถ้ำ
ขอนขอนก้องกะดึ่งพาย พานเถื่อน
ตาเวาแซกซ้ำชนี้ฮ้อง ฮ่ายเพื้อย ฯ

๏ เถื่อนๆขึ้นเขาขอบ ดอยแดน
เนื้อยเนื้อยฝูงบ่าวบา ฮมฮ้อน
เล็งเห็น ทองแสนส้อยมาดา เดียนช่อ
ฝูงไพ่ล้วนมวนท้อน ท่องทาง ฯ

๏ มันก็ คิดฮ่อนำอันเผ่า พงกะกุด
คับคาเถิงฮ่มซาง เชิงห้วย
ฝูงขุนข้าลุงอาว มรนาด
มุดมอดม้วยจมพ้อม เผ่าเดียว ฯ

๏ ชาดชาดน้ำหน้าบ่ำ มือฟาย
คึงงามสเลียวฮาบเพิง คำม้าว
ตะเกิงย้องหัวพาย ทงเพส
เอาไอ่หน้าเปนย้าว หยู่ยืน ฯ

๏ ประเล็ดห้องหนแห่ง คำส่ง
เห็นที่ ภูบาลปะลูกมา มีข้า
นงลี่ย้องยอคุน ท้าวซิ้ม
เทียนแต่ ไต้ลุ่มฟ้าไคเพี้ยง ไป่ป่าน ฯ

๏ หลักตื้มฮู้ทุกขอบ เขาขาม
สมภารเพิ่งเพื่อบุญ บากว้าง
คำส่งได้สามแสน คนเคื่อง
อันแต่หล้างเจื่องไว้ แก่เฮา ฯ

๏ แกวเนื่องต้านหลานท่าน เองกา
เอากันชวนเยียะตี๋ เมือหน้า
ยาลอนฮั่งขึ้นแซง ขัดหยู่ นั้นเนอ
เยียวท่าน เจ้าลุ่มฟ้าบ่อย้อย เถิงเฮา ก็ตาย ฯ

๏ เลือกหมู่ช้างเต้าส่วย ทุกมี้
เจื่องจัก เอาอันไดหย่ำขึ้น ใจเจ้า
เมื่อนั้น ภูมิส้างเงินยาง ยศยิ่ง
คนคั่งเท้าอนันตื้อ คิวตง ฯ

๏ ทุกส่ำท้าวเต้าส่วย แสนพาย
กงนครลุงหยู่กะเสิม ยูส้าง
นาหลายเท้ากวนแก แกวแต่
บ่อฮู้ กี่ส่ำช้างนอนฮ่ม โฮงขวาง ฯ

๏ พอเมื่อ สูรย์แส้ขึ้นเฮืองฮุ่ง สากล
สามนางนอนจิ้มเจื่อง ใจห้าว
สนสนเต้าคนมา ไหว้ยี้
พระบาท เจ้าหมื่นม้าวต้านตั้ง ฮาวพอง ฯ

๏ เชื้อปู่พั้นเมื้อที่ ทูนดุง ก่อนเถิน
ยวงคดี้กูกล่าวกอน กอยถ้วน
เหนแก่ บุญสูงไท้บุญเฮือง พระพ่อ
บัดนี้เฮาก็ ม้างหมู่ฮ้ายแสนสิ่ง เที่ยระคา ฯ

๑ ยังท่อ คึดฮ่อเบื้องบ้านเก่า ขาชาย
มาตายังหยู่เคือง คาข้อง
กับทัง เฮียมกูผู้ บุญสาย อ้ายเชื้อง
พัดพากห้องหนพุ้น พ่านาน ฯ

๑ อันนึ่ง คึดเชื่องด้วยจักกล่าว เถิงญา
พายเชี้ยงเคือที่คาน เม็งบ้ำ
ซาก็ พลันเมื้อไหว้ภูธร ท้าวซื่ม
เถ่าดั่ง เจ้าสุ่มฟ้าใจแจ้ง กล่าวมา ฯ

๏ ต้านตื่มถ้อยพวงเถ่า สะเด็ดการ
ราชาคึดผ่อเถิ่ง ดวงกว้าง
ควนที่ หลานกูให้เชื่อยิน ยังชอบ จิงแล้ว
เฮาฮิบ ตั้งแต่ห้างสินถ้อย มากคาม ฯ

๏ ดุงนี้ ตาวันซ้ายเข้าขอบ ดอยแดน หั้นแล้ว
พอยามมัวมืดแล้ง สุ่นเถ้า
ท่อว่ายังคนึงเถิง แนนพันอั่วอามคาย ง้อมม่วน
กูพุ้น
จืองฮุ่ง เจ้าสุ่มฟ้าเอาฮ่วม เฮือนเคียว ฯ

๏ เมื่อนั้น บ้าด่วนถ้อยคำสั่ง ตามดุง
เยียวภูธรบ่อฮ่มเพิง สันนี้
คิดเมิ่น แกวกวนบุ้นเวียงดุง ยยาด วันนั้น
ฝูงไพ่น้อยหนี้ลี้ ชอกแคม ฯ

๏ บามะราชฮ้อนยังยิ่ง กินเสลี่ยน
เปนดั่ง เคือหลาวแหลมปวดยา ยำหน้อง
เนี้ยนเนี้ยนหม้อมยินเหงา สยบท่าว
เจ้าจิ่ง พัดพากห้องหนง้อม ปี้กมา ฯ

๏ ชนฮาบแพ้เซาพ่าย ทังปวง
คือคู่ ยาเย็นผายโผดดุง ทังบ้ำ
เทื่อนี้ สวางจุงให้เปนเฮือน เฮียงคู่ กันแล้ว
ควนที่ หว้ายบ่าไม้คนใช้ เทียวเถิง ฯ

๏ ผ่อเห็น ระพุ่พ้าวบดฮ่ม ฮิมเชี่ยง พุ้นเยอ
ซาก็คืนคำ เถิงเจืองหานดั้งดุง จาต้าน
เฮี่ยงคำถ้อยโดยเดิม ท้าวซื่ม
เพิงที่ บาหยู่แล้งนานมื้อ ไป่ควน ฯ

๏ ต้านตื่มให้จัดพวก พลแสน
มวนพังพายแต่งดี้ ตาแล้ว
แจนแจนม้าทั้งอาน ห้างหิ่ง
แผ้วเคื่องไว้คำต่อ ตื้มเมือง ฯ

๏ ทุกสิ่งแก้วมนีส่อง ไสพาย
ฮมเถิง นางเชี่ยงเคือเมื่อมา หิวไห้
ง้วควายช้างปุนเมื่อ สินอ่ม
ยี่แต่งได้พอต่อ ติ้วคำ ฯ

๏ นับปอดได้ยามเที่ยง วันจันท์
ธรรม์ยำ ปุนพังพายแต่งงาม ปะดับไว้
บาสี่เจ้าจอมธรรม์ ภูวนาถ
คิดเมื่อ หว้ายบ่าไม้นอนแล้ง พากนาง ฯ

◎ พระบาทท้าวทวยได้	สารสี	◎ กาก่องท้าวทงแท่น	ทองเหลือง
อวนบ่อ วางคำโดยดั่งอวน	เอาอ้าง	หานพาย ทังแองคอนค่อยจง	จำถ้อย
ป่างเมื่อ โทเลฮ้อนฮาวี่	ทุกซี่ก	สู่เยี่ยะ แหนคำต้านนางเมือง	โดยค่า นั้นเนอ
ตอนว่า เข้าต่อช้างกั้วหมู่	แกวเผือน ฯ	เอาพี่ เจ้าดิ่วล้อยมาพี้	สู่เฮือน ว่าเนือ ฯ
◎ น้องบึกบ้านได้ขวบ	สามเดือน นี้แล้ว	◎ เจ้าว่า ให้กล่าวอ้ายเพิ่ยเจื่อง ซาซาย	
ทำเบื้องคืนคอบดุง	ทังบ้ำ	เชินเฮี่ยมมาต่างไท	ยามน้อง ว่าเนอ
ท่อว่า คนิงหนห้องเฮือนเฮี่ยม	ซู่มิ่ง	ผายความต้านนางเมือง	พระแม่ กูเนอ
ตนหาก หว้ายย่านฟ้าขวันไกล้	ก่อมเฮี่ยม ฯ	ตนท่าน ล้างหมื่นห้องเฮือนฮ้าน	ชั่วจอม ฯ
◎ ใจซิ่งข้อนฮักพี่	ร้อมาย ได้เด	◎ แต่ยี่ ได้ก่งท้าวเมืองแผ่	พดคูน
เดิงเดิง ผันผินแคงแทบทวง	ซมผ้า	จื่นขอมเขาลูกแมน	มาให้ว
กัวว่า กะเหกะหายห้องผะดนจอน	กางเถื่อนกี่ตาย	ขุนงามเจ้าก้อเมือง	ฮักแม่
เทื่อนี้ ม้างกว่าข้าพดด้าน	เล่าขวาง ฯ	สู่เยี่ยะ ดั้นบ่าไม้ไปกล่าว	ทุกอัน ฯ
◎ ปุนเพื่อนพ้อมให้หยู่	แขงปะกัน	◎ แต่ยี่ ฮู้ก่ายน้ำเทท่าน	เมื่อนา
ตูกี่ วางความมาฮอดดุง	ทังบ้ำ	สนสน ขาวปะกันแต่งควาย	ไถก้ำ
ยินกะสันน้องทัวระสาร	ดี่ส่ง	ท่อจัก หานางเจ้าเชียงเคือ	มาแส่งเขาตาย
คือคู่ เจ้าแผ่นหล้าคิงค้อม ฮอดเฮี่ยม พี่แล้ว ฯ		ค้ายล่ำข้าท้าวฮุ่ง	ซมงัน ฯ
◎ ผู่ก่งพื้นมนุสโลก	เลยจา	◎ อ้ายง่ำ ให้แต่งช้างซวนยี่	คืนหลัง
เจียมแต่ ฮามเชียงเคือหมื่นดอย	เขาขึ้น	กองบันเมืองแกว่นซาย	ยามซู้ ดิ่ง
ภูซรต้านหานพาย	พอยสั่ง	โสมงามเท้าบัลลังคำ	อิงหยู่
แผวแต่ ขั้นกล่าวไว้คำแจ้ง	เมื่อมา ฯ	อ้ายง่ำ ฮู้กล่าวเย้าเจืองหลั้น	ซูอัน ฯ
◎ ซะพั่ง พ้อมบ่าวต้นดุงซิ้ม	ซมพั้ง	◎ ผ่อดู ซะพู่ผ้าบดฮ่ม	ฮาวผา พุ้นเยอ
เลี้ยงนั้น ซาวขาซายพ่ำมวน	เมื่อพ้อม	สูพลันเมื่อ เถิงนางจอมแม่เจือง	เจียมน้อย
อันว่า เฮือนหลังไว้นางโสม	ปุนแต่ง	มันกี่ เอาเฮาไว้ในตา	เลี้ยงใหย่
ท้าวหยู่หม้อมไกลแม่	ยินวอน ฯ	ซ้อยขนาดไว้คำคือ	ไปหวี ฯ

๏ เฮาไค่เอาแม่ เมื่อก่งท้าวคูนคว่าง ในปะกัน
เมียแกวมี่หมื่นนาง เปนไพ้
ตู๋ก็ พลันเมื่อเถินทองสูน ตู๋ฮึบ เมื่อเนอ
ท้าวฮุ่ง เมี้ยนสั่งถ้อยคำไช้ ซู่อัน ๆ

๏ ผ่อดู น้ำถึบอ้อมไหลผ่าน พูยาง พุ้นเยอ
ซะคั้นเฮือเฮียงหมื่นลำ จั้ดหว้าย
ผานผานน้ำบางบิน กายท่า
ค้ายส่ำซ้ำเซาเจ้า คว่าไป ๆ

๏ สว่าสว่าม้าซักซั้น ซำเหิน
สไวฝูงบ่าวดุง เลยแล้
เลินเลินซ้างแองคอน ซ้ามท่ง
ทั้นั้น เฮาพ่าแพ้ท้าวกว่า ตายกอง ๆ

๏ ผ่อเห็น ทะล่วนพุ้นพูคู่ ผาฮัง พุ้นเยอ
ทองสูนคื้นเถ่าทาง ผายเผี้ยน
พังพายพ้นดงแดน ขึ้นง่อน
เมี้ยนหมู่ เซ้าบ่าไม้เฮวฮึบ ฮันเจี้ยว ๆ

๏ ผ่อเห็น ฮำฮ่อนเบี้ยบานเบ่ง ใบไส
เที่ยวทางไกลหมื่นถัน แถวถ้อง
หลิ่มเซาขึ้นผาไต ดูฮาบ
บ่อยู้ กิหลั่นห้องเหวห้วย ฮ่อมขัน ๆ

๏ ทุกตาบก้วยปี้ปั่ง เทิ่มผดุ
มาลาเลิ้ยนหมื่นถัน แถวถ้อง
ซะดมค้าวคื้นภู ซายซ่อ
บางฮ่วงบ้างบานพ้อม จอจี้ ๆ

๏ หมอมหม่อหน้าฝูงบ่าว แคนทาง
แองคอน ทวยมาลี่ไส่หัว ซอนเก้า
ดงซวางไม้หลายหลิ่ม เหลืองอ่อน
ฝูงบ่าวเค้าปงหาบ กะทำคัว ๆ

๏ ปางก่อนกี้ท้าวฮุ่ง เฮานอน หนี้แล้ว
หนัว ๆ เลิ่ยนคูบตอง ตื่นห้วย
หานพายคุ้มใจวอน ฮักยี่
วันเยี่ยะส้วยดงลุ่ม ดับแสง ๆ

๏ ปานนี้ ท้าวฮุ่งฮ้อนฮักพี่ รือดึม ได้เค
สองแพงไกลเพื่อฮาม สินส้อย
ดอนว่า หมายคำหมั้นลิ้มตา ตึ่งยาก
ม้างหมื่นฮ้อยพายหน้า จิ่งขวาง

๏ สองแจ่มเจ้าเยือนยาก ทวงกะสัน
ฝูงพางดงส่งซา พายพ้อม
ฮมฮมตั้งหลายถัน ซองฝาก
ตูก็ คึดฮุ่งเจ้าคึ่งค้อม เมื่อมา ๆ

๏ คอนปากต้านตามบู่ พางคำ
ปะมานเซาเลิกลา เมื่อบ้าน
เมื่อนั้น หานพายเซ้าสนามเพียง นอนเน่ง
ตื่นแก่ เบิ่ดบ่องฮ่องปายส้าน เที่ยงคืน ๆ

๏ ดมเบ่งเบื้องเพื่อยซ่า แคมพู
สะพื้นจันท์ก่ายดอย ดาวซ้อน
ยุงวอนก้องสันพู ไกลฮุ่ง
ค้อนไฮ่ค้องกนพ้อม แต่งคัว ๆ

๏ พุ่งพุ่งย้ายยอหมู่ รดไป
หนั่วหนั่วฝูงหาบตื่น ตามช้าง
ฝไวไม้เฉียนกัน ถวายยอด
ดั่นแก่ เหมือยหยั่นค้างกอหย้า ซุ่มเย็น ฯ

๏ ซางซอดข้าขึ้นไขว่ เหลืองออน
เซ็นเซ็นนกฮอกกิน แถมจ้อน
วันวอนซิ้นเฮือง ๆ งายแก่
ฝูงบ่าวน้อยคางฮ้อน ฮีบคาว ฯ

๏ แต่ยี ไปผาบท้าวได้ผ่าน สามเมือง
ดูงอาวเขาชู่คน ขวางพ้อม
ยินบ่อ เคือแคนไฮ้ลินทอง มูนมั่ง
คอนคอยย้ายคิ่งค้อม มุ่งเมิน ฯ

๏ ดั่นแก่ ยั่งยั่งผ้ำซายซ้อ ถมออน
เดินเดินพายท่องทาง เถิงห้วย
ฉิดเฉียงเท้าต้นดอย ดูฮาบ
หว้ายเหล่าไม้ดงกว้าง ฮีบแฮง ฯ

๏ ผ่อเห็น เพื่อง ๆ พ้าวซ้องกาบ ไกวถม.พุ้นเยอ
ที่นั้น ขาซายเพงเก่าเฮา เจี่ยมน้อย
สะหอมเฉี้ยวสวานใบ บานเบ่น
ทองเฮียสอยสูนค้อม แคนา ฯ

๏ แพ่งแพงไม้ถวายยอด ฮิมเขา พุ้นเยอ
ฮมฮม ขาวขาซายผ่อคอย คนไข้
อันนั้น รือบ่•ไทเฮา เท้เทบะกัน มาฮอด
จอมจิ่ง ให้บาวน้อยไข้แด่น ทันถาม ฯ

๏ เขาทอ•ถ้อยขานเที่ยว ทันใจ
ภูธรฮานดั้งยืน ยาวมื้อ
บ•ไทให้มาไข ขวนเม่
มันก็ คืนค• เจ้ ลินคือ บ่อนาน ฯ

๏ ขาต• •ท้าแพนแห่ เถิงเวียง
หังหัง ขาหานพายฮีบเมือ ทูนไหว้
เฮียงคตี่ถ้อยถวายกวิน ถามข่าว
จอมค่อยเยื้อนทั้งให้ ฮุ่งเถิง ฯ

๏ ค่าวค่าวน้ำหน้าวิ่ง ฮ่ำแดง
เดิงเดิงจงจอดบา จอม.เจ้า
กองแพงไท้ทงเมือง กุหยู่ ดีรือ
พายขาบเก้ากอยไหว้ ขอบขาน ฯ

๏ ชู่เยืองถ้อยท้าวสั่ง เอาถวาย
เจืองก็ ก็อหานไปผาบแกว กอยค้าน
คนตายถมดุงดัง เต็งเคือง
ดูจิ่ง อว้านหมู่ช้างท้าวกว่า กับเมือง ฯ

๏ หนักเหน็ด•ซ้อยเหลือที่ นครขวาง
บาเจือง มอนเมียแกวคั่งโฮง หลายด้าน
เขาก็ วางของไว้เงินคำ ในสาด
ลูกท่าน อว้านหมู่ช้างลินส้อย ค่านาะ ฯ

๏ ขนาดนิ่งนั่นขันหมาก คำแดง
เมืองขวางมีชู่อัน รีะไฮ้
คูก็ แสวงเอาพ้อมเมียแกว ท้าวกว่า
ได้เคืองซ้อยคำแจก ทองตา ฯ

◎ เจ้าว่า ให้แต่งเต้าเถิงแม่ นางจอม
ขวัญยาหย่อนค่อยคง เถิงท้าว ดีแด่
บัดนี้ดูก็ หอมเบื่องไว้กือนา ถ้าแม่ พุ้นดาย
ยังไป่ มีผู้ต้างเฮือนย้าว หยู่ปุน ฯ

◎ แต่นั้น เมียนกล่าวแล้วเฮวฮีบ เฮียงฟ่าย
วางป่านปุนแพ่งแค กิน เล้ว
คิดเมื่อ ทานพายกั้วพันแถว กางท่ง วันนั้น
แม่หยู่ห้องหอแก้ว ฮุ่งบา ฯ

◎ เมื่อนั้น พายคั้วถ้อยถนอมตั้ง นางเมือง
ดูจัก เมื่อขาขายดู่โฮง พยาอ้าย
เนื่องกันถ้องหลายหาม ของฝาก
ย้ายหมู่เข้าเมื่อท่า เฮียงผา ฯ

◎ ทุกปากเทียนไทเทด เต็งดู
เคหังไสส่องมนี เหลืองเหลือม
ดีบนตั้งจตุรา เฮียงฮอบ
ท้าวนั่งเอี้ยมในแท่น อิงหมอน ฯ

◎ เมื่อนั้น พายนอบน้อมทั้งพี่ ขุนเจือง
แองคอน เมื่อเกยขวางนั่งทูน พยาอ้าย
ดูก็ หลอนเอาได้หลายเมือง มาฮอด ดีรือ
เขาว่า ท้าวกว่าย้ายหมู่ช้างฮุมเจ้า สะแม่งวายว่าก็ฯ

◎ เมื่อนั้น คอนทอดถ้อยขานนาด แนวคอม
ดีเพื่อบาเจือง ผายพานคำผ่าโล้ม แถวค้าน
ดูก็ ฮอมเอาได้ทั้งพยา ท้าวกว่า
ขุท่าง อว้านหมู่ช้างมาอ่ม เงินยาง ฯ

◎ เจ้าว่าให้ย้ายกว่าง เมือปุน
นางขาวฟองไข่จัน นงหน้า
ดุงมัน เปนขุนล้างพันกา เขาข่าว
สินอ่มได้พันม้า อีกเมือง ฯ

◎ ท้าวกว่า ให้หยู่ต้างหอมไพ่ เฮียงทอง
ขุนเจือง ปุนเอามาฝากเฮียม ธรรม์เหง้า
ของคานด้วยเงินคำ ผ้าผ่อน
ท้าวแต่งเต้าเถิงแม่ นางจอม ฯ

◎ ชะซ่อนหน้าพยาเจือง เต็งดู
ไผผอมดีเกิ่งเมือง เทียมท้าว
ชะบุเนื้อนางแถว นงถ่าว
อ้ายเจืองเจ้าคำม้าว ขอบใจ ฯ

◎ เมียนกล่าวเหล้าปุนดู่ หานพาย
ไฟเฮืองไสส่องเดิน ทุกด้าน
อาวพายแล้วทั้งหลาย กินคู่
เขาจึ่ง ต้านอ่างข้อแขลั่ง ถาถง ฯ

◎ ชะพู่ย้ายยวงฮอด เทพี
นงคาน ยุนเส้นาพากไป เถิงง้อม
โสมเสดาเจ้านางเมือง เปนแม่
เขาจึ่ง พ้อมดูกว้านปงเคือง ประดับของ

◎ เมียนแม่ถ้อยแหนฮอด อามกาน
นางทองสุนสั่งความ ถวายเจ้า
พิมมะบานให้นำเถิง เอื้อยมุ่ง
ขายชื่นเมือห้อง ดู่นาง ฯ

๏ พุ่งพุ่งเรื่องไซ้ล้าด มาปุน
ผนผน วางซี่ไหมกาดเนื่อง ในห้อง
เล็งดู นางงามเจ้าเชียงเคือ ง้อมม่วน
บัดแค่ ห้องฟากฟ้าไผเพี้ยง ไบ่ปาน ฯ

๏ ทะด่วนซ้องขันหมาก มาวาง
พิมมะบาน ทังแองคอนไต่ใจ ทักเจ้า
นางงามฮู้ ฮับคำ ถนอมตอบ
เมื่อสู้พากท่าน ผู่แห่งเหง้าจอมไท้ หยู่ดี้ แค้รือ ฯ

๏ เมื่อนั้น พายนอบน้อมทูนแทบ นางคาน
นงลื้อาวค่อยมา ไกลน้อง
ฯว่าสู้ก็ ก็อหานม้างแกวดวง วันก่า
พี้หยู่ห้องหอแก้ว ค่อยคำ ฯ

๏ กูก็ไทว่า เหน้าฮ่วมผ้าท้าวฮุ่ง ฮัคนอน ก็ตาย
เมื่อนั้นหานพาย ทูนธรรม์ย่ำเต่าแหน คำถ้วน
พายสมอนผู้ ผลควน ค่อยหยู่
บัดนี้ ทุกที่ถ้วนโฮมซื้น ส่วยลิ้น ฯ

๏ ตนท่าน เจ้าคิ้วส้ะยยังฮุ่ง เถิงเฮา พี้ตาย
มันก็ ฮอมสินนับอ่านก็อ เอาย้อง
ฮันว่า โส้มเสดาล้างเงินยาง ฮ้วคำ นั้นเด
ยังค่อย เข้าฮ่วมห้องบาท้าว หยู่ดี้ แค้รือ ฯ

๏ ฮันว่า เจ้าอู่แก้วทังอ่อน อามคาย นั้นเด
บุญมี้เห็นหมื่นนาง แฝงข้าง
โส้มพาวเจ้าทังหลาย เซาหยู่ ดี้รือ
ดุงซื้ม ล้างก่งท้าวทังบ้ำ ค่อยคูน แท้นอ ฯ

๏ ซะพู่ซ้องขันหมาก ในสถาน
เพิงทองสูนเคื่องคำ พอด้าน
ฮันว่า สารไทท้าวเจืองดุน เขียนฝาก
ง้อมม่วนต้านทังให้ อ่าวอวน ฯ

๏ ออระนาดล้มในแท่น จูมคำ
ซะบุทวนทอดตน เต็งผ้า
ธรรม์ย่ำฮ้อนฮมเตา ตานสวาด
น้ำถูบหน้าแคงได้ คอยเซา ฯ

๏ เมื่อนั้น คอนผาดซ้อแซเต่า ฮซิบาย
โส้มคานเนาแท่นคำ พั้งแจ้ง
คูก็ น้ำพายพั้นคีรี้ อามคึก
เซ้าเกื่อนกว้างนอนแต้ง ไก่คืน ฯ

๏ ไปบึ้กนี้อนัวดะแคบ เถิงถุง
ซะพื้นแกวเกี่ยวพาย มาต้อน
บุญสูงแพ้พลแมน มาซาบ
ซ้าว่าได้เฮาฮ้อน ฮื่บหนี้ ฯ

๏ ดุถาภน้องเลยล่วง เถิงปะกัน
แกวก็ ตี้กองเกาอกมวน แสนซ้าง
ดื่อมันผู้ใจแซง นางกว่า
ง้างส่อดเสื้อเกาก้ว กล่าวตาย ฯ

๏ สว่าสว่าพ้อมงัวเจื้อน เจี้ยระพล
ยายแพนเต็งตอดู กางเซ้า
คิ้งขอเบื๋องคี้ซน ซาดซาด
พ้าเดื่อนสู้ ธรรม์เหง้า อวดหาน ฯ

◎ ระพาคพ้อมทั้งหมู่ ผาฟอง
ดีเพื่อ พานคำแรงข่มแกว กวนช้า
ดูจิ่ง นองพดเข้า.มือเวียง วังจอด
น้องท่าน เจ้าดุ่มฟ้าขึ้นดู่ โฮงขวาง ฯ

◎ ท้าวทอดถ้อยยินต่อ โยธา
ปั้นนางนับคู่คน ฝูงแก้ว
พายเฮาไว้แสนนา หอมเพื่อน
ปะดับกล่าวแล้วคำแจ้ง จิ่งคืน ฯ

◎ เดื่อนเดื่อนช้างแส้พาก เมืองปะกัน
ฝื่นคัวคดหมู่พล ตามเจ้า
ทางไกลผ้ายหลายวัน นานฮอด
แม้งนิ่ง เถิงแห่งด้าวเชี่ยงล้าน ไพ่มวน ฯ

◎ น้องท่าน คิดจอดเจ้าจัดตั้ง ดูมา
หมอโหรทวายว่าดี เดือนนี้
เมื่อนั้น เถิงญาเยือนขานขุน ทั้งโลก
เบื้องฝ่ายพ้วอนเจ้า ค่อยยอมก่อนเถิน ฯ

◎ กั่วบ่ว มีโชคม้างเมืองเพื่อน เทนาง ดังนี้
เฮียมก็ ฮอมดาลายเจี้ยขวัน ในห้อง
บัดนี้ ขวางใจตั้งสวางคูน ดุลาภ
ละพี่ไว้เปนเถ้า ฮ่วมบุญก่อนเถิน ฯ

◎ เกิดชาติหน้าขอฮ่วม ไมตี
กูจัก ปุนเทียนทองตั้งดู คืนไหว้
กัวโกยฮ้อนฮาวี เบี่ยนบาป
พี่ก็ ฮักอ่อนเจ้าคนิงไว้ บ่อวาง ฯ

◎ ดูนี้ เคยอาบน้ำห้วยแห่ง เชี่ยงเคือ
บางบินควนที่กู ก้วย้าน
บุญเยือท้าวคืนมา เมืองเก่า ยามได
ดั่งนั้น ละพี่ให้เปนน้อย บ่อวื่น ฯ

◎ พายเลาค้านฮับพาก เทพี
ดูกี่ มวนสินทองอ่านมา ซาวล้าน
นับวันพ้อมยามดี ถ้าส่ง
อว้านหมู่ช้างทั้งข้อย สี่พัน ฯ

◎ ผัดว่าเอาอ่อน เมื่อนั่งท้าวหอมไพ่ เงินยางที่พุ้น
แสนสาวสนมนั่งเนื่อง นองเผ้า
ชะบุ้เทียนนางแกว นงหนุ่ม
น้องท่าน ผู้แห่งเหง้าสงวนด้าน แต่ไกล ฯ

◎ ใจชุ่มซ้ำไว้เพ่ง พายเฮา
ไผห่อน วางไฟเลี่ยเบ้าแสง ตัวห้อย
เมื่อนั้น อามการฮู้ ปุนเสี่ยง ด้านตอบ
อ้วคำ เจ้าตั๋วสี่อยปุนเบี่ยบ สุริยา ฯ

◎ ดูนี้เปนดั่ง ดาวฮอบฟ้าเฮียงเฮือ รัสมี
พอเมื่อ ตาวันพานมืดแสง สูนเส้า
รังสี่แจ้งเจี่ยระไน มนุสราช
คือคู่ เจ้าดุ่มฟ้าปะสงเบื้อง ดูกดุง ฯ

◎ เทื่อนี้ อำนาถได้ช้างยิ่ง พานคำ
รือว่า บุญสูงจักเผ่นสาร ตัวน้อย
ธรรม์ย่าม้างพดแมน ท้าวกว่า
ได้หมู่ช้างสาวใช้ ช่วงนาง ฯ

๏ สะพาดพ้อมอั้วคำ อามคาย
เมืองขวาง (มี่) ซู่อัน ลืออ้าง
โสภาเหน้าทังหลาย พ้อมเกิด
รือห่อน สินสืบส้างสมเบื้อง ฝ่ายหลัง ฯ

๏ เซงเลิดล้ำลันยิ่ง นครสวรรค
เฮียมจัก เนาเคหังแห่งเม็ง เมืองน้อย นี้ก่อน
รือว่า หิมะวันไม้คันขะมา ฮวายฮวาด
พระบาท เจ้าติ่วส้อยชมเฮ้า ซู่วัน ฯ

๏ ตูนี้เปนดั่ง น้ำหาดน้อยจางจืด เลี่ยรส
รือจัก ทันพิมมะเสนกินปะสง สมคู้
ผากตเท้าทะลังดิน ตาสนั้น
บ่อฮู้ กี่ต่ำเหน้านางท้าว เฮื่อเฮือง ฯ

๏ หลายหลั่นห้องพิเสส เสาสูง
เมือง ๆ ปะดับไส่คำ คูนแก้ว
นครสุงเพี้ยงพิมาน เทวะโลก
แม้วแต่ ได้สุ่มพ้าไทยอ้ง ว่างาม ฯ

๏ ไชยะโชคแล้วตุเล่า เลยขวาง
ตูก็ ยินขามสันต่างไท ธรรม์เหง้า
เทื่อนี้ บาเจืองเจ้าเงินยาง ให้ว่า
การที่ฮ้อนฮมเฮ้า ห่อนหาย ฯ

๏ เจ้าหย่าต้านคำเก่า กวนมัว เถินรา
เมืองลุง พายเงินยางย่อมสาว นงหน้า
พะนัวเนื้อขาวพ่อง อั้วค่ำ
มันนั้น เปนกิ่งบ้ำแนวชั้น ชาติเดียว ฯ

๏ เซงซ่าเท้าตุกที่ คูขาม
พายเฮียมคือคน เทียวไปมาสู่กัน การฮู้
เมื่อนั้น แองคอนต้านเปงความ ฮับพาก
เทียนแต่ ได้สุ่มพ้าเฮาฮู้ ฮูบไท ฯ

๏ เยียวว่า สูรย์พากพ้าฮามฮูบ พระปี่ เมือใด
ดั่งนั้น โสมไววาง (หน่อ) จอม เจียมได้ แลซาม
ภูมมะรีฮ้างฮามซม นาเรส ยามใด
ดั่งนั้น เหน้าแก่นไท้เทียมน้อง บ่อสม ฯ

๏ กุชะเรสฮ้างฮามบ้ำ หิมะพานยามใด
เพิ่งเฮา จำนี่ยายแต่พม เพิ่งได้
ลือว่า ภูธรเบื้องเปงจาด มนุสราช
เขาข่าวได้นางพ้ำ ฮ่วมพา ฯ

๏ แม้งนิ่ง โพยพยาธิฮ้อนฮมเกิด สิงยี
นางกัว มระนาหลีกตาย ดิ่งเว้น
ภูมิท้าวสันโดย ยังคอบ
อันนี้เฮาค่อย เด้นเถือนไม้น้อยนิ่ง เถิงเจืองนั้นดาย ฯ

๏ ท่อว่า เขาขอบรันเปนแผ่น นครเดียว
เมื่อนั้นนางเมือง ฮอมเสียงไสกล่าวกอน กอยเกียง
อันจัก มาเกียวม้างคำพะไม มิชอบ
ท่อว่า คิดฮุ่งเถ้าไสเลี้ยง ชั่วชะรา ฯ

๏ พี่ก็ ขอบม่อนไท้ธรรม์เอก ภูธร
ยังเพิ่ง ยินมาตาแต่ความ วันหน้า
เมื่อนั้น ปุนทอนแล้วเลียนลง ปูลาด
บ่าวยี่ เจ้าสุ่มพ้าจัดบ่าว ปุนเบื่อง ฯ

◎ แม้งนึ่ง วันคลาดค้อยลับเหล่า ออระชอน
เมื่อง ๆ ยอชามจื่นแจกลง เทเข้า
สะลอนตั้งขันคำ ซองหมาก
น้ำหล่อเหล้าเพงแล้ว กล่าวนาย ฯ

◎ ทุกปากเบื้องปานแกว่ง ฮมฮม
ทังหลายเขาเบียนกัน กินเหล้า
คำแก่ ลมไกวพ้าวล่วนเกี่ยง ไก้ค่ำ
ง้อม (ที่เหง้า) เลยไบ้ คอบวอน ฯ

◎ ค้ายล่ำข้าท้าวฮุ่ง เลยลา
ออระชอนเสียงสั่งนาง ลงห้อง
ดาราแจ้งจันทแข ไขล่อง
ยุงเยียะฮ้องฮิมถ้ำ ถ่ายคอน ฯ

◎ กาก่องง้อมนอนคึก คึงคอม
ขอนขอนเสียงไก่ขัน ในเล้า
เถิงดู ดาวจอนแจ้งในหลิ่ม สุริย์ส่วาง
ข้ายื่เจ้าทองล้าน แต่งปุน ฯ

◎ เฮาจัก แหนเหนี่ยวให้ฮู้ ฮ่าง นางเม็ง
เยี่ยวว่า ยังฮุนความกล่าวแชง ขึ้นหมั้น
พายก็ เสงความต้านพิมมะบาน ทุกเบื้อง
พะเมื่อ สุริย์ส่องแจ้งควงฟ้า เฮือแสง ฯ

◎ หนักเนื่องข้าช้างคั่ง คลาเวียง
เดินลุงอาวแต่งไว แวนเข้า
เขาก็ เฮียงความไว้ถ้วพาย เมื่อสู่
หลานท่าน ยังแต่งเต้าสินส้อย ค่านาง ฯ

◎ ชะพู่ตั้งขันแจก หลายเหลือ
ผนผนยอหมากลอง สามล้าน
โดยเดิมเจ้าเชียงเคือ ให้แต่ง
ฝูงบ่าวเจ้าทองล้าน มอบมวน ฯ

◎ คืน ๆ ช้างคับแหล่ง เหลือลุน
หลานก็ แยงดูควนบ่อชื่น ไจบ้ำ
บัดนี้ เฮือนมุนข้อยยิ่งชาย คับคั่ง
ท้าวฮุ่ง เจ้าลุ่มฟ้าให้กล่าว กอนงาม ฯ

◎ เฮาก็ ฮักท่านแท้ตั้ง มาลา
ทังว่า เฮวฮามกันเพื่อคอง สินส้อย
เทื่อนี้ เทพาคุ้มคูนแนน ชูช่อย
ม้างหมื่นฮ้อยฮุมข้า ลุ่มแมน ฯ

◎ เบ่าก่อยถ้อยคำเก่า สัจจา
กัวแกนฝูงเผือดอัน อายหน้า
บัดนี้ เจืองตาได้เงินคำ ส้อยมาด
ดูจึ่ง เต้ากล่าวบ้ำปุนส้อง ส่งสืน ฯ

◎ พระบาทท้าวคองพื้ ฮอยนาน ซามแล
บาบ่อ ขึ้นคำอันแต่เพง ปะถมเก้า
นางเมงต้านขานขุน ขอขอด
ภูก็ ฮักอ่อนเจ้าคึงค้อม ลูกลุง ฯ

๏ จาทอดถ้อยเสี่ยงม่วน ออระชอน
เปนแต่ สวางบุญชูซั้งแนน เนืองน้อง
คอน ๆ ค้ำเถิงเดียว ดั้นดวาด
เทื่อนี้ แม่หยู่ห้องลุนน้อย ตั้งได ฯ

๏ แต่นั้น เจ้าขาดข้อวางลูก ทังกะสัน
จวนใจคึดชู่ลวง เลยหม้อม
หายามได้วันดี มื้อปอด
ตูแต่งพ้อมดาถ้า ส่งสืน ฯ

๏ ผัดฮอดพุ้นพอเมื่อ เดือนเพง ก็ตาย
บาบ่อ ขืนคำโดยแต่บุญ กัมไว้
เมื่อนั้น นางเมืองให้เทรอง ปะดับแต่ง
สินอ่มได้หลายคือ แต่งหาม ฯ

๏ หนักเหนื่องข้าช้าง (แพ่ง พา) คอง
นางงามจักพากเมือง วันหน้า
กองเพงเจ้าเชียงเคือ น้อยแม่ กูเอย
รือจัก ละหมู่น้องทังค้าย ตั้งได นี้ซาม

๏ คึดเมื่อพ่อมิ่ง ถ้มแล่ข้าพูทุ่ม พัดเฮา กี้นา
ลูกใหย่ เห็นยิงเดียวทุ่นใจ เจียนน้อย
พอเมื่อ วันคลาค้อยยามแลง มื้อปอด
ง้อมม่วน เจ้าสินส้อยเมื่อสู่ เฮือนกำ ฯ

๏ เหล้าใหย่ตั้งเฮียงฮอบ ไหคำ
ปุนความ เถิงชุมพางพ่ำเพียง ฟายน้ำ
มิ่งเยี่ยะ คูนเดียวผู้นางย่ำ เจ้าลูก ฮาเถิน
แนนพ่อถ้มเปนต้ำ ช่อยละวังลูกเนอ

๏ เทื่อนี้ เฮาจักปูกมิ่งให้เปนยอด ลำสูง
แสนใบบังฮ่มเมือง เชียงส้าน
ฟายเมือถ้าลุงมิง ท้าวใหย่มากิน
สู่เยี่ยะ คุ้มชูด้านยาซ้าย ฮอดดี แต่เนอ ฯ

๏ หิ้งไก่ผู้หอนเผือก เดือคำ มากิน
(คูนแพงสี่ฮ่วมเฮือน ปุนบ้อง)
หิ้งยำเจ้าเงินยาง อั้วค่ำ มากิน
เชือพี่น้องสองเจ้า ฮ่วมเฮือน ฯ

๏ ค้อมว่าแล้งพะแม่ วางปาน
เลยความเผือนแพ่งแค กินแล้ว
พอเมื่อ กาลไชให้ยามดี จักพาก
เก้าแก่แล้หลายฮ้อย มอบวอน

๏ สองปากตั้งแพนง่า เตมเมือง
คอนคอนใจขาดมา ยังได้
เลงดู วันเฮืองแจ้งทุกพาย เหมือยซ่าน
แม่ค่อยต้านทังให้ สั่งสอน ฯ

๏ เจ้าเยี่ยะ คึดผ่านกว้าง (ยูแต่ง พลาน)
เพียง แม่เนอ ฯ
บัดนี้ บุญภูชรยิ่งแถน ในฟ้า
เขาก็ ผเลียงดาวม้างแถวเผือง ได้มาก
แล้วจึ่ง อ้วนไพ่ฟ้าคืนส่ง สินทอง ฯ

๏ ทุกปากซ้างสินสิ่ง งัวควาย
ผีก็ ดาปุนปองคู่เคย เทียมท้าวแลลูก
เจ้าแม่ บีปายส้างแสนนา หอมไพ่ นั้นเนอ
ใจอ่อน น้าวกล่าวซ้อแซซ้อย ชู่อั้น ฯ

◎ ต้านไต่ถ้อยถามฮ่าง ดุงอาว
แนนพันทองอู่เมือง เทื่อมท้าว
เจ้าจ่ง ฮักเขาตั้งชายเดียว เชื้อชาติ นั้นเนอ
แม่นซื่อ เจ้าหมื่นม้าวเมือสู่ นางไต ก็ดี ฯ

◎ ค้ายแต่ข้าไช้ช่วง ส่าวฮาม
หอเมื่อ เครื่องจงฮักสู่ไผ ยาห้าม
ตองความเถ้าส่อนนาง หลายหล่ำ
น้อยแม่ คึดซู่ชั้นโดยด้าม ชั่วดาง ฯ

◎ ขนาดนั่งนั้นอันว่า ดุงอาว
ฝูงขุนหลวงแต่งเดิน ตางท้าว
เขาก็ พั้นตาวต้องแมนฮัง เทยาด
ผัดผาบ ด้าวลุ่มฟ้าเลยล่วง จักกะวาด ฯ

◎ กากาดช้างนอนฮ่ม โฮงทอง
งาขาวปานดอกบัว ไชก้าน
ความพายไห้ของแพง ควนคู่ ดีตาย
น้อยแม่ ผู้แห่งเหง้าปุนต้าน แต่งพอ ฯ

◎ ด่ำนั่ง ฝูงหมู่ข้อยไช้ช่วง ลัวอา ก็ดี
ควนที่ ยอเงินคำคู่คึ่ง ผื่นผ้า
ฝูงส่าวไช้ขันสลา กับหมาก
เจ้าแม่ คึดเพื่อหน้าปุนไว้ ผ่อคาม ฯ

◎ ปากนั่งนั้นฝูงแม่ ลัวอา
เอาเชร เปนตระซูหมั้นถาม ตองเถ้า
ยามัวต้ นเต็งเลี่ยง หมาไพนั้นเนอ
พอที่เจ้าเมือห้อง จิ่งราม ฯ

◎ ให้ไต่ถ้อยต้านถี่ ฮีส่อน
ปุนความยินเผ่าพงส์ ตงแจ้ง
ทำไดให้ภูธร ฮู้ ฮาง ดีตาย
การที่ ท้าวเคียดเข้มขอกล่าว เอาขวัน ฯ

◎ ดั่งนั้น ฝูงต่างเชื้อชาวอื่น แกวแมน
เขาก็ ชมยินงันซู่คน หุมห้อง
ยาลอนปั้นความแซง ผิดแผกกันเนอ
ไว้ท่าน เจ้าติ่วส้อยใจแจ้ง แต่งเดิน ฯ

◎ ขอบว่า เลี้ยงแขกห้อไทเทส เทียวตนเมือไต
ยาโอดเลียงต่ำเนิน เน่าถ้
เยี่ยวว่า คนทานเทียนสินขวัน กดยกล่าว
ปะคับเพื่อนพ้อมส่าวไช้ เฮียบเฮียง ฯ

◎ ยาอ่าวอ้างลวงโลบ ลื่มคุน นั้นเนอ
หลายนางเฮียงกล่าวปุน แปถ้อย นักแก่
ยิงไดฮู้ ปุนแป คดจาก ผัวนั้น
ขันค่อย คึดขอบซ้อยให้ตงต้อง แต่การ ฯ

◎ แม่จิ่ง จำพากขันโดยดั่ง ปางปะถม
โดมเชี่ยงคานบ่อกว่าแพง กูฮู้
พั้งยิน ฮมฮมฟ้าเทิงหัว ฮ้อยฮ่ำ
แม่สั่งผู้ใจแจ้ง จื่อจิง ฯ

◎ ขอบว่า บุญพ่ำพ้อมเคยคู่ บุตตา
มียิงชายหย่านำ เปนอ้าย
ขันค่อย ฮักสาเจ้าผัวตน จอมขนาดนั้นเนอ
การที่ฮ้อนยาแฝด ยาเฮียน ฯ

๏ ทำเพลิดพันยังยิ่ง ตนตาย แลดูก
ค็อดั้ง กินอาเสดี้ยนเสบแต ดอมได้
ค็ท่อ ผายใจแจ้งจงจิง จำชื่อ ดีตาย
คุนท่านไว้เปนแก้ว เกิ่งตา ฯ

๏ แม่ก็ ดอนถือต้านเดินอ่อน ตางจาม แลดูก
บี่เดือนจวนเยียะซาย ซำค้อย
ถอนความเฉ้าหลายปาง เปนเหล่า ถ้วนแล้ว
คูที่ เจ้าติ่วส้อยใจแจ้ง เจื้องจอม พุ้นเถิน ฯ

๏ พอเมื่อ ออระท่วยฟ้าบดเง่า ไขฝน เมื่อใด
เขากัน แบ่งส่วนหอมแต่งฮอม โฮยส้ำ
พอเมื่อ เดือนดนตั้งแถมเถิง บีใหม่
เติมแต่งก้าปุนพ้อม พ่องดำ ฯ

๏ ขวนเมื่อ ไย่ไย่น้ำล้นท่ง นองนา เมื่อใด
ขันค่อย ทำไจคงจอดการ หอมข้า
เถิงเมื่อ ระดูเดือนเข้าวัสสา สิดมาส
เชินท่าน เจ้าอุ่มฟ้าเดินตั้ง แต่งทาน ฯ

๏ โดยขนาดท้าวอ้างแต่ ปางปะถม
บัดนี้ เจื้องหานแรงข่มแกว กนด้าน
แม้งนิ่ง อารุนแจ้งลมบน โบยเมก
แม่เยียะด้านทังให้ ตั้งสอน ฯ

๏ สมเพลิดพ้นเพาะถูก ยิงเดียว นี้แล้ว
วางคั่งเสี้ยหยู่วอน เหมือนไข้
เมื่อนั้น เสงี่ยมง้อมงามเบี่ยว ด้านม่วน
ปะนมนอบไหว้ถวายถ้อย กล่าววอน ฯ

๏ ผ่อดู ทะล่วนฟ้าวซ้องกาบ แสนสวนพุ้นเยอ
เมื่อนั้นหานพาย ทังแองคอนสั่งนาง เมงเมี้ยน
เผื่อจัก คืนความไหว้อานมะโน แล้วคอบ
น้องท่าน เรี่ยนไพ่พ้อมวันเซ้า ฮอดเฮา พี้ซาม ฯ

๏ เขาก็นบนาดแล้วเลยเลิก เดินผดู
พังยืน ตาเวาพวนพากขัน เถียงถ้อย
กอยแสงข้ามสันพู ค้อมค่ำ
ขึ้นสู่ เจ้าติ่วส้อยถวายไหว้ ซู่คอง ฯ

๏ พายฮ่ำถ้อยแถลงขอบ ชักคดี
เทื่อนี้ เมงก็วางดวงสีส่งเมื่อ ดอมน้อง
เทพเมี้ยนขานเฮียม ฮับพาก
เฮาจัก คลาแห่งห้องงายเซ้า ถวดไป ฯ

๏ ให้บ่าวพ้องทุกปาก ตาคัว
หามกองไชยแต่งเดิน ดีตั้ง
หนัวๆ แส้ถงโฮง แล้วกล่าว
หลายหลั่นกั้งเพาพ้อม พ่องนอน ฯ

๏ เมื่อนั้น พระจันต่าวม้ารถแทบ เทียมมวน
ดาราปะดับหยู่ชะลอน หลายถ้อง
แน้งนิ่ง บัวระหาผ้ายผาจวน แล้วฮู่ง
แม่ท่าน เจ้าติ่วส้อยส่งน้ำ ออกมา ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายเจื้องตั้นเดินตุ่ง ดงไพ
เถิงมาตาแทบทูน ธรรม์เหง้า
เลงเหน ไสวด้างหางยูง ซายซ่อ
เดินแจกเข้าปุ่นตั้ง แต่งเฮียง ฯ

๏ พ่อท่าน ล้มพากท้าวถดชั่ว เมื่อแมน มากิน
ผายเลียงเถิงเผ่าผี สว่างเลื้อ
สู่เยี่ยะ ยวงแนนให้ทั สอง เยาวราช
อ้ายเจื่อง ได้กิ่งท้าวกงเกื้อ ที่เฮา ฯ

๏ เจ้าฮุ่ง ไปล่วงช้างชิงที่ แกวเมือง
เทนางนับอาดเอา ปั้นบ้าง
มาก็ วางเมืองให้นางจอม เมื่อผ่าน
คูนลูก เจ้าติ๋วช้างทองถ้าน เกิ่งกันแต่เนอฯ

๏ ฝูงสิ่งเลื้อชั้นย่าน ไพขวางมากิน
ระดันคนคั่งโฮง หลายถ้าน
พอดีเมี้ยนวางพู พ้อมหมาก
น้ำหล่อเหล้าไหซ้อย ลวดฟาย ฯ

๏ ทุกปากเค้าคนคั่ง กินแค
หางายตอมสิ่งเมือง ฝูงเหง้า
ปะแหวเนื้อนงงาม อ้ายเจื่อง
แล้วนั่งเท้าเทียมแม่ มาตา ฯ

๏ อันว่า คำเคื่องน้อยหลานนาด นงฮาม
เดียวก็ ปุนเอามาพากเมือง คอมเจ้า
ยังท่อ สเนหาน้อยนางงาม คำมุ่ง
จอมแจ่ม ผู้ที่เหง้าชมพ้อม กอดหลาน ฯ

๏ อ้ายเจื่อง ให้ฮู่ย้อยทังแม่ มาตา
เทิงนางทองบ่อมาน ดูหม้อม
ไลลันแก้วเกงญา กูหยู่ ดีถ้อน
แม่จัก แล้ชะค้อมเมื่อหน้า สู่อวนก่อนแล้ว ฯ

๏ ชาดชาดน้ำหน้าบ่า ฮำแคง
จวนใจจักพากเฮือน ฮามหน้า
นางก็ ถแถงโฉมไท้ชมบา อ้ายเจื่อง
สองก่ำฟ้าเชื้อเจ้า พ่ำกัน ฯ

๏ น้องท่าน ดูเยื่องด้วยคอมค่ำ ยิงสาว
เลยลวด มวนพลยันหมู่แกว กอยม้าง
ลุงอาวพ้อมคนหาน อ้ายคว่าง
ให้หยู่ ล้างก่งท้าวแขงเขื่อน เมืองปะกัน ฯ

๏ แล้วต่าวช้างแหนฮ่าง ทูนลุง
เลยเล่า เวนเงินยางซู่อัน ถวายเจ้า
เมื่อนั้น บุญสูงเจ้าเชียงผา อ้ายเจื่อง
ฮักแม่ เจ้ามาดล้วนหิวให้ หอดแฮง ฯ

๏ แล้วสั่งถ้อยคำเคือง ชมขวัน
นางทอง คือกินแสดงหยู่มัว เมาไห้
ยินกะสันเส้าแสนคอม ทุขโสก
แม่จัก หว้ายเถื่อนไม้ลาเจ้า จากจิงก่อนแล้ว

๏ น้องก็ อาโพกไว้น้อยนาด นางโสม
ติ่งคำสเนห์หยู่ควน คูนค้ำ
เมื่อนั้น อาฮมไท้ธรรม์ยำ อ้ายเจื่อง
คิดแม่เจ้าทังน้อง ลูกตน ฯ

๏ สามเยื่องนี้ฮ้อนยิ่ง ไฟกัลป์
ยนยน ชาวซาซายพากเมือง ยามเช้า
เขาก็ มวนไปแล้หลายถัน ถ้องหาบ
ช้างเฮ่งม้าคนเค้า คั่งทาง ฯ

๏ ยาบยาบข้าหลายหมื่น พายโซน
จอมค่อย วางคึงเลยเลื่อนตาม คนท้าว
หมอโหรให้หายาม มื้อปอด
เขาก็ ซูง่ามเข้าเมือช้าง ม่านวัง ฯ

๏ ท้าวหอดให้หิวยู่ง มาดา
โสมโสภังแม่เมือง มัวหม้อม
บาไทไท้ธรรม์ยำ อ้ายเจื้อง
ไหว้แม่ผู้คึงค้อม ค่อยดา ฯ

๏ ค้อนไฮ่ค้องฮางบ้าว คึเดิน
ฮมฮม ยอผาดาแห่จอม เมื่อหน้า
เดิน ๆ ช้างพังพาย ย้ายย่าง
หลายล่ำช้าอวนเจ้า ท่องทาง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงหว่างห้วยเหวตาด ตองเดื่ยง
คึแก่ บงซางฮกฮู่นกอ แกมก้าน
แซวเกี่ยงแส้วบินเหิน หาคู่
แม้งนิ่ง เถิงแก่วส้านเซาช้าง มุ่งเมือง ฯ

๏ จอมก็ ใช้สู่ผู้เสวยราช เชียงเคือ
แองคอนเฮวเฮ่งเบือง ไปพ้อม
นเนือเมืองแชนกม ไกวแกว่ง
ขึ้นสู่ง้อมทังบ้ำ มิ่งเมือง ฯ

๏ น้องท่าน เถิงแห่งด้าวตื่นท่ง ธรรม์ขวาง
คำเคือ่งคิดคั่งแต ตานข้อง
เมื่อนั้น นางเม็งให้ทันหา อ้ายผ่อง
เชือเยี่ยะ ไปกล่าวน้องเชินแท้ เที่ยวทัน ฯ

๏ แล้วจากห้องหวนห่อง ? ผายดวา
เฮวฮัน เถิงนางจอมจอดดวา เลยไหว้
เสนหาห้อยหนอวน อันฮอดพี้ตาย
พี่ท่าน ให้เหนี่ยวเจ้าจอมไท้ เที่ยวเมื่อ ฯ

๏ เมี้ยนจากห้องหนแห่ง หอ๕วัน
จยมก็ ลื่ดาโดยดั่งเฮียม เฮวช้าง
คนนั้นเข้าเมื่อเวี่ยง วังจอด
เฮี่ยงแทบฮ้านเกยกว้าง ย่างดง ฯ

๏ ขึ้นสู่ห้องเฮี่ยงอาด พิมานเดี่ยว
ฮง ๆ เฮื่องม่านคำ ฅูนห้อง
เมื่อนั้น งามเสลี่ยวง้อมปะนมมือ นบนาด
น้าออก หว่ายเถื่อนถ้องแถวไม้ ฮอดดีแคร็อ ฯ

๏ โสมสอาดพ้อมพระล่ม ? ทังสอง
สามนางเฮี่ยงแท่นคำ คนะผ้ำ
ฮอง ๆ นี้วเฮื่องแหวน เหลื้อมส่อง
พระพี่ ผู่แห่งเหง้าผันน้อง บ่อวาง ฯ

๏ เจ้าจัก ไปท่อนท้าวทันที่ เมืองปะกัน
กายเงินยางโยชน์ผอม เขาขึ้น
เฮี่ยมก็ แปงงายถ้าชมขวัน น้องนาด
จักจาก ตั้นบ่าไม้ถ้วลี่ นานเห็น ฯ

๏ ขะพาดตั้งถ้อยถี่ เผื่อนงาม
นางจอม ผันสาลึกล่าวหมาย แหนต้ำ
เทื่อนี้ ไชยะโชคเพ้เขาขาม ขอฮ่อน
สวงหยู่ฟ้าคุนคุ้ม ซ่อยแฮง ฯ

๏ ดูกก็ ได้ท่อนท้าวซ้ำไล่ แสนนา พ่อเอย
ไชโยแซงข่มมาร มาไหว้
ไอยะโกแก้วไอยะกา ก้าปู่มากิน
ดูก็ มาฮอดไท้จอมเจ้า ที่เฮี่ยมนี้แล้วๆ

๏ ขึ้นสู่ห้องเฮียงอาด เคหัง
เจี่ยมบูฮานบ่อเสี่ย คองเก้า
ปุนตาไว้เมื่อนควาย พ้อมคู่
บนบอกให้สูเจ้า ซ่อยแหน ฯ

๏ ซะพู่ย้ายยคหมาก ขันคำ
แจนแจนจัดชู่ขุน กินพ้อม
ธรรม์ยำส้อยสามสี่ สำเรส
นางนาคผู้ คิ่งค้อม ค่อยสเวย ฯ

๏ วอระเชคพ้อมเพาโภชน์ พะอุนอวน
พอดี่เลยสว่ายมือ เช็ดผ้า
ปุนแคย้ายมาเฮี่ยง ตั้งพ่าง
เจ้าจัก แล้ซะค้อมวันหน้า พากเฮา ฯ

๏ แหนฮ่างให้ท้าวไหย่ ขุนจอม มากิน
เทื่อนี้ หายบันเทาเพื่ออินท์ พมพ้อม
ขุนเม็งให้หอมแนน ปองปูก
ด้อมมิ่งท้าวทั้งง้อม มิ่งเมื่อง ฯ

๏ ให้ลูก หมั้นหมื่นเข้าชมไพ่ พลขวาง
เทื่อนี้ ทำเบื่องตูแต่งแปง ปางช้าง
เงินยางพุ้นคาวไกล ฮ้อยโยชน์
ท้าวฮุ่ง เอาพี่เมื่อหยู่ส้างหอมไพ้ นั่งปอง ฯ

๏ นักโทสเว้นวางเทื่ยง เทียระคา
ยูท่าง เอาสองสี่สู่เฮือน เฮียงหน้า
สเนหาให้แวนปะสง สงวนยิ่ง
ก็เพื่อ สองก่ำพ้าขาเจ้า ยากแคน ฯ

๏ แล้วจิ่งเมี้ยนปานพาด ฮิมไพ
พลแสนคืนพ่ำมวน เมาถ้วน
นางก็ ถและคำข้อของหลัง เต็มเดี่ยบ
พี่ท่านซ้ำแถมถ้อย สั่งอวน ฯ

๏ ชักชุ่พ้องเย็นหยู่ ยินกะสัน
ทั้งเมื่องมวนหยู่พั้ง คำด้าน
อุนละโหแห้มคือควัน ถนถวาก
เฮี่ยมก็ ถอนหยู่บ้านแฝงเผ้า ผ้ายหลัง ฯ

๏ ซ้ำซากเมี้ยนมรมิ่ง ยามไดบ่อฮู้
โสมโสภังจากกัน ไกลหน้า
อันนึ่ง จอมใจเจ้าสองฮา ฮามคึ่ก
ขอแก่ เทวราชเจ้าจอมฟ้า ช่วยชู แต่ก้อน ฯ

๏ อันนึ่ง บ่อหลึกได้ตามแพ่ง ปะถมมา
กั้มมังมาก่อเวี่ยน ไวข้อง
อาฮมแล้วอาทร ในโลก
เฮี่ยมจากน้องอวนน้อง จากเฮี่ยม ฯ

๏ ถางเทื่อ ดุถาบล้นแล้วโสก พายดุน ก็มี
เปนทำเนี้ยมสืบมา มีแล้ว
ถางเทื่อ เข้าของล้นเหลือถง ดุถาบ
กั้มให้แค้ววางไว้ ท่านเท ฯ

๏ บุญบาปแท้เทียมคู่ เงาตน
สํ ยสเนหาบ่อแก่นสาร มายม้าง
กังวลด้วยทวานเทียว ในโลก
เจ้าจัก หว้ายเถืองกว้างพายหน้า ดั่งเดียวนี้แล้ว
๏ ลางเทื่อ มรโชกแล้ว ๆ เล่า มรเคาะ ก็มี
เทียวส่งสารหากเวียน ไวข้อง
อันจัก ไส่เสาะแจ้งนิระพาน พ้นโลก
แก้วแก่นน้องขานแท้ ที่เซง ฯ
๏ ในโลกนี้เปนดั่ง เฮียมถแถงนี้แล้ว
คือคู่ เดือนเพ็ง ๆ ก็เล่าแฮม แฮมค้าง
คำฮักแท้คำแพง รือเทียง
บุญบาปส้างแสนชั้น ก็เล่าซัง ฯ
๏ เปนเสียงท้าวจตุโลก เส็งคัด
เทพา ควนอันไดดั่งรือ ขึ้นได้
สงสารแท้ทวานเทียว รือเทียง
ธัมกล่าวไว้โดยด้าม สืบมา ฯ
๏ ผ่อดู เพือง ๆ พ้าวถวายยอด ไบบางพุ้นเยอ
คำปาตถนาซู่ อัน เอาอ้าง
ลางทีแท้ลางเถิง ผลามาก
ลางพ่องฮ้างฮามแก้ว คลาดไกล ฯ
๏ วิบากจิ้งจำจ่อง แปปวน
คำถไถลางเทื่อมี ลางส้า
อันจัก ทวานเทียวหมั้นหมายเหมือน รือเทียง
คอบคอบค้าคอนค้า ค่ำคา ฯ
๏ เนียงเนียงม้อมัดทะเนือง นันเนือง
เวราเวรเวทนา โฮมต้อง

นางเมืองท้าวทังสอง พ้อมกล่าว
สองพี่น้องกะหายข้อน หอดแฮง ฯ
๏ เทื่อนี้ จักฝากน้อยนงถ่าว หลานคึง ท่านเด่อ
มวนคำถแถงสั่งจอม จำแจ้ง
ยาได้ ซึ่งซังอั่วอามคาย ชาพื้นนั้นเนอ
คึดเมื่อ ภูวนาถท้าวนอนแสง ต่างสวาง ฯ
๏ เสือเพิ่งถ้องแถวเถือน ไพชวาง
ไพชวางสุกสำราน ไบซ้อง
เมื่อก่อน เงินยางฮ้อนแถวเถา กวนยาด
เจ้าพี่น้องชวางย้อน เพือแถว ฯ
๏ ภูวนาถได้ท้าวกว่า เทปะกัน
แถวแถว เสียงนางเม็งกล่าวกอน กอยเกียง
พระจันท์ไส่แจ้งดวงเดียว รือชื่น
ดาวเฮือเสี้ยงไส่แจ้ง จิ่งงาม ฯ
๏ นางนิ่ง โสมสื่นถั่นไททั่ว มนุสสา
บริวารตามเฮือเฮือง ยสกว้าง
นางนิ่ง งามดายไฮ้วัตถา เถิงถ่อยนักแก่
เทื่อนี้ บุญยี่ส้างเถิงแล้ว หย่าปะมาท ฯ
๏ ออระม่อยหน้างือมม่วน ยินตอม
คุนราชาไส่หัว จำแจ้ง
ดูที่ บี่ปายแจ้งจอมเมือง ภูวนาถ
แม่หยู่ห้องเนาแสง ถวดกะหาย ฯ
๏ ชาดชาดน้ำหน้าวี่ วางตก
นางจอมผายแผ่นแคง ฮ่ำหน้า
กูก็ ยินทุกด้วยฮามเฮียม รือชื่น
จักจาก หว้ายย่านฟ้าไกลแก้ว มิ่งเมือง ฯ

๏ ฮืน ๆ เค้าคับคั่ง กินแค
ฮมฮมเขาบ่าวเจือง เมาพ้อม
ปะแหวหน้าอามกาน เอ้อยมุ่ง
หมอมหม่อหม้อมยินฮ้าย เฮ่งเคือง ฯ

๏ คึแก่ วันคุ่งคื้นลงลุ่ม ลับเขา
เทื่อนี้ การถองเถิงถืกเฮียม ฮมฮ่อน
สู้ว่า (ยินแคนก้วกำเดา เติมพาก)
หลานก็ เมื่อเพื่อนคังคอมเจ้า ฮอดเฮียม ฯ

๏ ปีกจากข้างพัดแม่ มัวกะลัน มากแล้ว
เจียมเปนตัวไป่เสถียน ยังไป้
ขอแก่ บุญธรรม์ไท้เล็งเห็น การชอบ
ค้นว่า มาฮอดไก้คืนเจ้า คั่งอวน ว่าเนอ ฯ

๏ ถวายเถิงผู้ธรรม์ย่ำ ท้าวชื่ม
หลานก่าพ้าพายพี้ พากเมือง ฯ

๏ ค้านคื่มข้อแชชอบ ชักคึ
พายหลังเปนคั่งเฮือ ลำน้อย
หลานก็ วางหนี้เข้าเพคา คามพี้
พระพี่ เจ้าคิ่วล้อยแวนฮุ้ ฮ่ำเถิง ฯ

๏ ก็บ่อ มีหน่อเหน้าเอื้อยพี่ พอสอง
ฮมเพิงพอที่คาย ลางแล้ว
พายองค์คิ้วอามคาย คิงฮาบ
บุญบ่อแค้วสมล้าง ลืบมา ฯ

๏ โสมฮาบพ้อมอ้วอ่อน อวนมะโน
คูนราชานั่งเมือง สมล้าง
ดูดั่ง โรคาเค้นพายเฮา ฮอยยาก
ชลเนตรล้างโฉมหน้า หยู่เถิง ฯ

๏ แต่นั้นจอมก็ ฮับพากถ้อยถแลงถี่ แถมวอน
อันว่า ฮมเพิงเปนดั่งเฮียม จาแจ้ง
คอนคอนค้อยคอนคอน คึดคั่ง
คือคู่ หว้ายย่านแก้งพายนี้ ท่องเที่ยว ฯ

๏ ลางเทื่อ ลืนมั่งม้วยจมจุ่ม วังขวางก็มี
ทางเคย เที่ยวไปมาเล่าลืม เลยหลัม
คนนึ่ง อาบางไฮ้เชินคิ่ง แควนมาก
หว้ายแก่งมั้มพอยได้ ซ่อยชู ฯ

๏ การที่ ล้ำบากนี้มีแต่ ปะถมมา
แม่นว่า สัพพัญญูยังก็เล่ายัง เวียนข้อง
ตะถาไท้ทังกะกุล เหน้าหน่อ
สองพี่น้องทานไห้ แก่พาม ฯ

๏ ตะพ่อไว้ทังแม่ มาตา
เปนดั่ง งัวฮามพัดแม่เฮ ฮนฮ้อง
สมภารล้างลเวยมา คืนคอบ
สองพี่น้องปะสงล้าง จิ่งละเบย ฯ

๏ บุญปะกอบแก้วกูส่วน กะลันหามากแล้ว
กันมาเคยสิ่งได ลวงนั้น
ออระชอนซ้ายเดือนลง ลับฝ้าย
ไก่เฮ่งชั้นขันพ้อม ซู่ตัว

๏ นาฮีดถ้องเถิงถ่าย ราคี
พะนัวเหมื้อยหมอกนาย นงข้อน
แม้งนึ่ง นาทีค้อยเถิงยาม ไกล้ฮุ่ง
แม่ท่าน เจ้าติ่วด้อยฮมฮ้อน คู่ควัน ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นเฮืองฮุ่ง ดากด
เดี่ยงนันควานคาคพาย ดงด้าง
ผดควนแก้วทังสาม ดงอาบ
คื่น ๆ พื้นเมืองกว้าง เฟื่องเฟื่อน ฯ

๏ โสมฮาบง้อมทังแม่ มาดา
เคาเผื่อนควายสู่จอม ธรรม์เหง้า
อาฮมฮ้อนกะหายวอน แวนมาก
โยเชสเท้าโฮงกว้าง คั้งคน ฯ

๏ ทุกปากเต้าคนคั่ง ตาคัว
สนสน เขาปะดับหาบคอน แควนเข้า
ถางคนให้ถางหัว ฮ้องฮ่ำ
ช้อยจากเจ้าจอมเจ้า จากเขา ฯ

๏ ส่ำนึ่ง พี่จากน้องน้องจาก เจียรไกลกี่มื้
บันเทาทุกท่วยไท ทังซ้ำ
สู่นึ่ง นายหลานอุ้มเอากัน ไว้แม่ กี่มื้
หลานจากบ้ำถางน้ำ จากหลาน ฯ

๏ ฝูงหมู่เถ้าทังแม่ ถ้วอา
บันคานทุกทัวเมือง มัวหม้อม
ทาสี่ฮ้างทาสา ให้หอด กี่มื้
ถางพ่อง ให้ฮุ่งเจ้าถางให้ ฮุ่งสะหาย ฯ

๏ หลานกอดน้าน้ากอด หลานชมกี่มื้
เขาว่า เปนตัวมาจิ่งเห็น ปางนี้
จอมสมง้อมชมเม็ง น้อยนึ่ง
คองว่า นานแห่งหนี้นอนแล้ว เล่าไปนี้นอ ฯ

๏ คู่ซิ่นซ้ำซ้ำโสก แสนคอม
เขาก็ อาไลถักถั่นใจ จงค้อย
เผื่อนควายเข้ามาคอม เต็งช่วง
เยาวเรส เจ้าติ่วด้อยพ้อมแม่ ทังสอง ฯ

๏ แม้งนึ่ง สูรย์ล่วงขึ้นฮ้อนเฮ่ง เฮืองแสง
โงงโงง คี่สะบัดไชบ่าวพล ไปหน้า
เมื่อนั้น นางจอมเปี้องแคงบาง ไบไหล่
น้องจัก หว้ายย่านพ้ำลาเจ้า จากไปก่อนแล้ว

๏ ออระไม่นิ้วบายพี่ พ้นมื้อ
นางเม็ง ฮมอาไลเถื่อคแด คอมน้อง
คนถื่อแส้ลงโฮง บ้างหยู่
เจียระจากห้องเมื่อซ้าง ย่างไป ฯ

๏ ง้อมม่วนฮ้อนคือคู่ กินสแลง
ฝูงเขา ไทเชี่ยงเถือคอบวอน แวนหม้อม
หุมแพงพ้อมอามกาน เอี้อยมุ่ง
เม็งแต่งให้คามง้อม แล่งสา ฯ

๏ เขาก็ ให้ฮู่งเจ้าผู้หยู่ พายหลัง
ฮมฮมคาไล่ของ เมื่อซ้าง
แองคอนฮู้ ตะวังดู เดินแต่ะ
ชายผู้ ธรรม์อ้าง ช่างบั้น

๏ ของแห่ง เอื้อยยู่งนั้นควนได้ หานพายชอบแล้ว
คนนั้นเสี่ยงสาหัว ทังไห้
ยายยังถ้วนแถวกัน เมี้ยนหาบ
ง้อมม่วนเจ้าจอมไท้ บ่อคลา ฯ

๏ หน้าต่อหน้าเนื้องฮาบ ฮมมะนัง
ตัวอาเซาย่านาง หิวไห้
หังหังม้านันคาน เค้าหิ่ง
แก่ ดมแกว่งไม้ใบค้อม ข่าไคว ฯ

๏ เม็งกี่ ฮักลูกต้นยังยิ่ง คาคน
ลวยลวยแพนซ่อยูง แถมต้าง
พดหลวงแต้ตาคัว พ้อมหาบ
ยังท่อ ไว้แห่ผู้ ธรรม์อ้าง เคื่องควน ฯ

๏ ยาบยาบข้าหลายหมื่น ละวังแทน
มวนพดเถิงท่าเพี้ยง ฮิมน้ำ
แนนพันง้อมงามเบี่ยว ค้านแม่
บุญหากค้ำคูนท้าว ซั่งมา ฯ

๏ เมื่อพ่อ ต้มแก่ข้าดคซั่ว ในดง
ลูหาก เอี่ยงตาตายเจี่ยกู กุมเดี้ยง
ทำบุญเกื้อเยี่ยวหลง พัดแม่ กูนา
ง้อมกล่าวเกี้ยงกอนซ้อย ชอบธัม ฯ

๏ เมื่อนั้น ฝูงบ่าวเท้าแพนแห่ ผาดา
ถ้าถ้าผันลูกโดม เดยไห้
ถวายพรแก้วมาดา จอมเกศ กูเอย
การะเกิดได้ยาฮ้อน หอดฮมแต่เนอ ฯ

๏ ค่อยเมื่อเยอ ประเสิดเนื้องามเงื่อน พระแรไร
แม่เอย
สองสเถียนสมสู่เฮือน เฮี่ยงท้าว
สี่ไวแก้วจอมปาง เสมอเนตรกูเฮย
แม่หยู่ด้าวพายพี้ เกิ่งตายแม่แล้ว

๏ ค่อยเมื่อเยอ สำเรสเนื้อนัวละนาด นบพระคุน
แม่เฮย
ยาโพยสั่งเคื่อดแด คนต้อง
อาฮมฮ้อนหัดทะยัง ยินยาก
พัดอุ่นข้างกูนี้ ตั้งไดนี้ซาม ฯ

๏ แปงวาดหน้าอุ้มลูก โดมขวัน
คนใน เมื้องเชี่ยงเคื่อคอบวอน แวนไบ้
ยินกะสันตั้งดวงเดียว นิราส
ฝูงพ่างไกลชูง้อม ค่อยเซา ฯ

๏ น้ำลวาคนี้วเนานั่ง เต็งตัก
รือจัก หายบันเทาสว่างกะสัน เสี่ยฮ้อนได้ซาม
ยินฮักโอ้อาคน โดยอ่อน
ใจขาดข้อนยังท้อง ทั่วทน ฯ

๏ หมักหม่อนเนื้อเซาฮู่ย หาแฮง
ชมชมชดเนตรนอง นานเอี้อน
อามกานแล้วแคงบาง ใบไหล่
ยังค่อย เยี้อนตั้งน้องแนวน้ำ คู่คน ฯ

๏ ออระไม่นี้วโดมแม่ กะซังอก
วานสวางบนซ่อยซู แนนน้อย กูแต่
เทื่อนี้ ผิตกให้เปนเฮื่อน ไกลแม่
ฮ้อยที่กว้างยังง่อน ยางคาย ? ฯ

๏ ค้ายแต่ข้าตาเคื่อง ปะดับดิ์
เมื่อนั้น นางจอมจัดฮีบเดิน เติมพ้อม
บัดนี้ นาทีค้อยเถิงยาม ไชยะโชค
เชินอ่อนเจ้าทงช้าง แม่อวนเคี่ยวเถิ้น ฯ

๏ สุดหอดให้เลี่ยงสั่ง มาดา
ทังเนื้องบวนหยู่ปาน กินง้วน
เขาจิ่ง ชูนางแก้วโสภา พัดแม่
ขึ้นขี่ช้างถะยกั้น หอดหิว

๏ เถ้าแก่ฮู้ ฮ้องฮ่ำ ค่ำวอน
หลิวหลิวปานวิ่งผา โตนห้วย
คอนคอนผ้ายดงดอน เดินคว่า
ทีแก่ ลมถวาดไม้ไบส้วย ส่องเย็น ฯ

๏ สว่าสว่าแส้เถิงที่ คอยงวน
เซนเซนนกส่งเสี่ยง ออระซ้อย
เล็งเห็น ทัวระไพไม้หลายหลื้ม เหลืองดอก
ป่านนี้น้อยแม่ เข้าป่าไม้เหลี่ยวผ่อ มาคาแลซาม ฯ

๏ ค้ายขอบห้วยหอมะผ่า ผงกะจวน
ดีแก่ บุปผาผายกิ่นเกี่ยง โฮยเฮ้า
เล็งเห็น ทัวระไพขั้นเงินยาง ด้านส่ำ
ฟานเฮ่งฮ้องฮิมถ้ำ ส่งเสียง ฯ

๏ แม้งนิ่งเถิงที่ ห้วยกุ่มไค้คาวจอด จัดนอน
มวนแพนเฮียงแวดเวิง วังต้าง
เมื่อนั้น งามสเงี่ยมง้อมเลยลง คือมาด
เข้าคูบกว้างเทียมแม่ มาดา ฯ

๏ ไสสว่าดหม้อมขามปาก ยินฮาย
แองคอนมานั่ง.ทียม เนาต้าน
นางจอมผู้ใจงาม โฉมฉูก
แม่ก็ ฮักอ่อนเจ้าเทองด้าน เถิงกัน ฯ

๏ บัดนี้ ผีปูกบ้องต้นมิ่ง เนื่องแนนแลฉูก
ยาขามสั่งต่างปุน เปนไพ้
ย่าก็ เยี่ยวเซนแก้วกองแพง แลต่ำ
เมื่อนั้น ง้อมนั่งใกล้ปะนมนิ้ว ขอบขาน ฯ

๏ เอื้อยมุ่งเมี้ยนคาเจี่ย โฉมขวัน
นางคาน ยินกะหายหอดแฮง ฮามเข้า
เปนแต่ กัมกันส้างปางปะถม เคยคอบ
แม่นั่งเท้าเที้ยมน้อย บ่อวาง ฯ

๏ อันนี้ ปะกอบได้โดยดั่ง ปาถนาแลฉูก
ดีเพื่อสมภารคูนช่อยชู เชือเจ้า
เมื่อนั้น สูงส่าวอุ้มกะออมเอา อบอาบ
ผู้แห่งเหง้าทวายน้ำ หลั่งสง ฯ

๏ ยาบยาบเชียงไชยื้น วัดถัง
ชะบองคึงคาดจันทน์ สะไบผ้า
หังหังคึงซามถาย เดียนแจก
เมื่อนั้น ง้อมม่วนผู้ นงหน้า ซุ่งเจือง ฯ

๏ สะแควกนิ้วส้อยไส ถนิมภรณ์
เฮืองเฮืองวันสั้นลง แฝงฝ้า
ออระซอนเฉียงนางจอม จ้าหิ่ง
สู่เยี่ยะ คูนก่ำฟ้ากู้ ฮอดดีแต่เนอ ฯ

๏ ฝูงลิ่งเสื้อชั้นย่าน ไพรวางมากิน
พลัดความเถิงชู่ควง คาวฟ้า
บัดนี้ดูก็ เดินตงด้าวเขาเขียว ข้ามเหล่า
นิราศ เจ้าติวต้อยฮามหน้า พ่ำนาน ฯ

๏ ค้ายล่ำเชื้อฝูงเผ่า ฮักสามากิน
ดูค่อยคูน นงคานฮอดดิ์ ดอมน้อย
เทพาด้าวแดนเขา ดงด่านมากิน
จอมแจกเช้าแถวถ้อง เฮียบเฮียง ฯ

๏ โสมสอาดง้อมงามเงื่อน อินเขียน
ผายเชิงเอี่ยงออกมา สเวยน้ำ
กองแพงง้อมเมื่อใน นอนเสื่อ
ปะดับม่านกั้งตะวังล้อม แท่นเพียง ฯ

๏ ดึแก่ เดือนเฮื่อแจ้งถมล่วง พะเวหา
สวาสวาเสียงไก่ขัน ฮิมถ้ำ
บัวระพาแจ้งเฮืองไส สะเด็ดฮุ่ง
เจ้าจิ่งค้ำยามน้อย ตื่นจวน ฯ

๏ สุรย์พุ่งขึ้นใสส่อง อุไท
พังพายควานคาดโคน เฮียงฮ้าน
สไวพ้อมพิมมะบาน แส้ก่อน
แม่ท่านเจ้าทองด้าน ซ่ำแคง ฯ

๏ หมักๆหน้าง้อมม่วน ยินกะสัน
กอยแฮงจงจอดเจือง ไจม้าง
แนนพันเช้าคือคำ เนานั่ง
แม่ค่อยขึ้นเมื่อช้าง หย่างออน ฯ

๏ ยั่งยั่งย้ายยอหอก หางยูง
ซะควนเถิงฮ่มซาง เถิงห้วย
พูสูงค้อใบบาง ด้านด่ำ
ทางท่อง ด้วนป่ำก้วยเมื่อสู่ เงินยาง ฯ

๏ เฮาก็ พากแม่เจ้าหลายค่ำ นานเห็น หนี้แล้ว
เที่ยวทางยานย่อมเขียว ทุกมื้อ
เซ็นเซ็นพ้อมซะนิกัง ก้องเถื่อน
(ผาไหย่ตั้งออระทือ ทั่งบน) ฯ

๏ ผ่อดู เดื่อน ๆ น้ำต้องตาด ตื่นผา พุ้นเยอ
วาโยโยงล่วงบน ดังก้อง
เฮามาได้ซาววัน ไกลฮอด
ปานนี้น้องท่านเจ้าหมื่นม้าวคองข่าวเฮานานแลซาม

๏ วันปอดแจ้งมื้อไหม่ ยามแลง
ควนที่ ปุนพิมมะบานฮึบเมื่อ แหนถ้อย
นางเมืองผู้ แพงสิ่ จักฮอด
แม่ท่าน เจ้าติวต้อยต้านสั่ง ทุกปะการ ฯ

๏ บัดนี้ สุรย์สอดต้นหลิ่มเหล่า เสียแสง พุ้นเยอ
นายพิมมะบานไส่ไจ จำหมั้น
ดึแก่ ถมแซงซ้ายพรึกสา ถ้องเถื่อน
เมื่อนั้น ซะนิฮ่ายไม้มวนฮ้อง ฮ่ำคอน ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมแปงที่ ระวังแหน
ซะลอนเลียนดูบเพียง มุงผ้า
แจน ๆ ช้างพังพาย พับแหล่ง
เมื่อนั้น ผู้จิ่งหน้าเพาแล้ว ลวดนอน ฯ

๏ แพ่ง ๆ นิ้วเยียวฉูบ โฉมขวัญ
คอน ๆ หลับชั่วยาม ยังผ้า
ดีแก่ ดาราแจ้งจันทะรัง เฮืองโลก
เมื่อนั้น นกหานฟ้าบินหลิ้น ส่งเสียง ฯ

๏ กูโงกเค้าเต้นตื่น เต็มดง
สำเนียงเขาแขกแซว ขมฮ้อง
แม้งนึ่ง หงสาแล้วบินเหิน พ้อนปีก
สว่าสว่าก้องเสียงสิ่ง แสนวอน ฯ

๏ ดีแก่ ลมเบิกผ้าเพิดพีก สุริย์ใส
ซะลอนควานคาดพาย มาห้าง
ผัดไผพ้อมพิมมะบาน แล้สืบ
ง้อมย่างขึ้นเมือช้าง หยุวอน ฯ

๏ ผ่อดู ทุกกึบฟ้ามัวมืด บดสี่ พุ้นเยอ
นางจอมจัดลุกเมื่อง เมือหน้า
ทะวี่ชั้นนครหลวง สุดผ่อ
เที้ยนต่ำข้าวอนเจ้า ฮึบแฮง ฯ

๏ แม้งนึ่งเถิงที่ เขาต่อตั้งเมินมุ่ง เงินยาง
ฮาวพายแยงกล่าวจอม ทังง้อม
ทันที่ ยน ๆ เหลื้อมดวงปาง ผาสาท
น้ำไหย่อ้อมบาลังท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ กากาดตั้งหอราช เร็งฌา
ฮวาน ๆ ใสส่องคำ คุงฟ้ำ
บัดนี้ ดุงวางไว้แสนนา ยูแต่ง
ปะดับแผ่นซ้อยค่างผ้า ย่อมมุง ฯ

๏ แพ่ง ๆ พุ้นเฮียกชื่อ เชียงสา
ทุงทองเนื่องนาคโคม คำได้
ทันที่ เคหาห้องหอสิงห์ โฉมสอาด
ปะดับแผนแก้วคำล้วน เดียมลาย ฯ

๏ ดูหลากเหลื้อมหลายหลาก พิไส
เชียงขวันแฝงฝ้ายดอย เทียมถ้ำ
ไสวซองบาลี่ เดียนดูก
น้ำทั่งอ้อมไหลล้อม แวดวัง ฯ

๏ ที่นั้น ดุงท่านให้ปูกก้วยแสนส่ำ แกมตาน
ออระทึ้มเฮียงฮ่มใบ แกมก้าน
ผาน ๆ เหลื้อมหอลาย ลมแกว่ง
ซ้อยกาดไว้หลายล้าน คั่งสาง ฯ

๏ ที่นั้น เขาต่อตั้งหอมุ่ง เมินเมือง
หลิงดู โฮงหลวงสูงผ่านดอย มุงผ้ำ
เมือง ๆ ช้างสานงาม เงยย่าง
โฮงฮาบฟ้ำสูนแจ้ง จิ่มดอย ฯ

๏ เบื้องพ่างพุ้นเขาเฮียก เชียงตา
หลิงดอยไกลหมื่นผอม ผายกว้าง
นาวาฝ้ายเทียวดัน เดินเหล
เขาบ่อฮ้างฮามค้า ส่งสิน ฯ

๏ ปะเสิดได้คุบเคือง ของคาน
ตีนเวียงคูแวดวัง เดียนล้อม
ตะกานเบื้องหัวเมือง เชียงแท่น
ที่นั้น ดุงแต่งถ้าถวายง้อม ม่วนเมือง ฯ

๏ คินฮาบถ้วนเมินผ่อ   ผายงาม
สไวเนื่องน้ำตาน   คืนบ้าน
ฮวาน ๆ เหลื้อมวันใส   ปงเที่ยง
พายกล่าวแล้วเลยย้าย   ย่างไป ฯ

๏ พั้งยิน อี่เอี้ยงฮ้องกู่โงก   สูนเสี่ยงพุ้นเยอ
พาลี่ไกวแกว่งส้ม   สูนเค้า
นางเล่า แถมวอนเบื้องบันเทา   ทนสวาท
ก็เพื่อ ฮักยี่เจ้าทองถ้าน   บ่อดิ้ม ฯ

๏ พอเมื่อ วันคราดค้อยคลาค่ำ   บดเย็น
ออระทิ้มเขาขอบแดน   ดอยล้อม
เซ็น ๆ ช้างซำเซิง   ควานแต่ง
ที่นั้น น้องท่านผู้คิงค้อม   แว่นอน ก็แล้ว ฯ

๏ ตูแต่งตั้งกว้านไหย่   เสาสูง
ถมออนโบยเบิกบน   เบยไม้
ดุงอาวเมี้ยนแพนทอง   เท้าจอด
จาซักไซ้ยามค้อย   ค่ำเอี้ยง ฯ

๏ เมื่อนั้น ง้อมหอดให้ฮักแม่   พายหลัง
เอี้ยงกุญชรซู่ตัว   ควานแก้
กางพะนังน้าวพี่ดาน   ลดม่าน
ช้างไหย่แส้ดงน้ำ   ท่าเพี้ยง ฯ

๏ ผ่อตู วันผ่านเส้าสูนเมก   มัวไถนพุ้นเยอ
เมโคเอี้ยงฮูบสิงห์   แส่วงถ้ำ
ถมไกวเบื้องบี่วแปน   กากาด
หลายซ่อซ้องเจี้ยวจ้ำ   แซ่งนิน ฯ

๏ ชะพาดพ้อมคือคู่   คนแถลง
ถางโสมสันเผ่นผยอง   เมินซ้าย
ถม เฮงเบื้องบี่วแปน   กะจัดจาก
แล้วเถาะค้ายเอี่ยงฮู้   ฮูบเสื้อ

๏ แปงวาดหน้าเหลี่ยวเหลื้อด   หลิงทวาย
ถางดวงบานแค่เคือ   มวนไม้
พะพายเค้าเท็งพู   พานเถื่อน
ฝูงพวกน้อยยวงได้   แต่งเพา ฯ

๏ จัดเพื่อนพ้อมทั้งปู่   ดุงอาว
สี่คานนอนจิ่มจอม   ไจแจ้ง
ชะบุเนื้อขาวฟอง   คิ่งฮาบ
เคียดเพื่อ นิราสท้าวนอนแถ้ง   ถวดเหงา ฯ

๏ สองตาบเมี้ยนแล้วเลิก   ถาถง
ทั้งเมืองเนาตูบเพียง   แฝงเผ้า
ฮงฮงเหลื้อมขอคำ   ลดม่าน
ผู้ที่เหง้าคิงค้อม   ค่อยนอน ฯ

๏ เหมื่อยผ่านถ้ำน้อยยอด   จวงทอง
กอนคอนกิ้ดจอดเจือง   จอมไท้
เมื่อนั้น สองนายพ้อมพิมมะบาน   เถิงยี่
ขึ้นชาบไท้ปะนมนิ้ว   นอบถวาย ฯ

๏ วันนี้ พี่ท่านยังพู่มุ่ง   คาวนอน
จำเผือผายฮิ่บเฮว   เถิงไท้
(สองขุนไหว้ภูธร   ทูนบาท)
ง้อมม่วน เจ้าหมื่นม้าวยังสั่ง   เผือมา ฯ

๏ คึดฮุ่งท้าวธีราช ดุนจอม
วันเดียว คถาเชียงเคือพากเมือง ฮมไห้
แคงย่อม ตึงคนกั้นใจจง ภูวนาถ
ถามข่าว พระบาทไท้ธรรม์ต้าน แต่ไกล ฯ

๏ เมื่อนั้น พระบาทท้าวถ้านโถก เฉยกระสัน
ยินไกลกันขอดแด ดอมง้อม
บุญพันแก้วนางจอม ยังกล่าว
แม่ก็ โฉมอ่อนเจ้าคิงค้อม เมื่อมา ฯ

๏ ควนกล่าวข้อแขถี่ เถิงถุง
พิมมะบานจัดฮีบดา ลงห้อง
เมื่อเถิงผู้ บุญสูง ถ้านมาด
ไขข่าวดั้งเดิมน้อง ซู่อัน ฯ

๏ เจ้าผาดถ้อยเถิงข่าว นางจอม
ทังกองแพงค่อยมา มวนพ้อมดี่ดึง ฯ
บ่อมีโพยไข้การใด ดั้นเถื่อน เถิงนั้น
หลานท่านผู้ คิงค้อม ค่อยมา แต่เรื่อๆ

๏ ขอบที่ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกทั่ว ทังเมือง
พิมมะบานจัดสั่งลง ลาไท้
ขาเถิงผู้ บุญเฮือง กอยกล่าว
เฮาฮีบ ย้ายหมู่ช้างไปต้อน แต่นา ฯ

๏ ค่าวค่าวหน้าเจ้ายี่ ยินสงวน
บาไทเนาแท่นทอง คนเฝ้า
เมื่อนั้น สี่ควนป้าปุนใจ ฮี่ฮอด
ยินซึ่ม ผู่แก่นไท้ธรรม์ต้น ที่ย่า ฯ

๏ กูก็คึดจอดอั่วทังอ่อน สามนาง
เยี่ยวว่า ปั่นคำกวนแผกกัน อายหน้า
ว่าจัก ปุนไผให้ไปคาง มิชอบ
กูจักถาท่าน เจ้าอุ่มฟ้าวันนี้ ถวดนอนพุ้นซาม ฯ

๏ ดุงก็ คึดชอบถ้อยนางซึ่ม ชมพัง
มิ่งเยี่ยะ ไซกอนโดยดั่งถาง ถาวเถ้า
พังบัวย้ายมาเฮียง ควานแต่ง
ผู้ที่เหง้าผายช้าง ย่างงาม ฯ

๏ เถิงแห่งไกล้หอราช เฮียงใด
นางงามฮับแม่เมือง เมือห้อง
สีไวพ้อมเนาใน สถานมาด
เขาพี่น้องยังพ้อม แม่ตน ฯ

๏ สะพาดเชืองไช้พ่าง พัดวี่
ผดควนกอยกล่าวนาง นงหน้า
บัดนี้ ดวงสี่แก้วเชียงเคือ จักฮอดเฮาแล้ว
มั่นนั้น น้องก่ำฟ้าสูเจ้า ไซ่ทาม ฯ

๏ เปนแต่บุญขอดหมั้นหมายฮ่วมเฮือนเดียวแลลูก
เอาใจคึดเพื่อคาม คุนท้าว
ยาลอนปั้นเกี่ยวกัน กวนส่อนนั้นเนอ
ควนที่น้าวใจกว้าง แกว่นเพี้ยง ฯ

๏ อันว่า ทำชอบแท้แกนผ่อ ฮักสา ลูกเอย
เฮียงคดีโดยดั่งถาง ถาวเถ้า
ไผหากกัวจาแท้ไททาน เซิ่งซ่า
ควนค่อยเล้าคำน้อย แนบสอน ฯ

๏ ยาต่าด้วยแขแผก ผิดหูท่านนั้น
เขาเฮียก คนแงนงอนกล่าวเกา แถมถ้อย
ปุนไดให้หานพาย ฮู้ฮ่างดีตาย
มันนั้นตางยี่ เจ้าตัวถ้อยเจียมแต่ ขาชายก็ตาย ฯ

๏ ไผหาก คึดต่างข้อแผแผก ผิดคอง
ควนตายวันค่อยขอ สอนไว้
ยาพองพ้อมฝูงมัว มักโทสนั้นเนอ
แม่กล่าว จ้ำตามได้ ส่องยาน ฯ

๏ อันว่า ปะโยชน์ให้เฮงเฮ่ง เฮียนสอน
ยาเฮียนฝูงแฝดยา ยำช้าง
ดังนั้น ภูธรท้าวจอมหัว เห็นเพส
ควนที่ เข้าสู่ท้างตายแล้ว ส่องวัง ? ฯ

๏ เปนเผดต้องจมจุ่ม อะวีจี
โพยบังเบียนหยู่นาน ในหม้อ
แสนที่ฮ้อนฮมตาย มรนาด
สัพพสิ่งฮ้ายฮอมห้อ แห่งตน ฯ

๏ วิบากเบื้องยินอ่าน อาคม
คองมนต์ยำหย่าเฮียน เอาอ้าง
คึท่อ กมใจแจ้งจงผัว ผายซื่อ ดีตาย
โพยเพสฮ้ายรือฮ้าง แห่งมัน ฯ

๏ หย่าปะมาทเบื้องบั้นเบื้อ คองขันนั้นเนอ
ให้ค่อย ภาวะนาเนืองจุดเทียน ตามได้
ขันค่อย จำใจแจ้งโดยดู เติมแม่ นั้นเนอ
เถ้ากล่าวไว้สอนน้อย ชู่คน ฯ

๏ ค้ายแต่เชื้อฝูงเผ่า พงสา
พอเมื่อ มีกังวนหมั่นถาม แถมฮู้
ยาถอนต้านเตียนผัว หมาไพ่ นั้นเนอ
ฝูงนั้น นักโทสผู้เขาช้า ไซ่ดี ฯ

๏ ขันได้ตั้งตามแพ่ง บูฮม ดั่งนั้น
เทพทุกท่วยไท ชมอ้าง
ลือเกียรติ์ท้าวปะถมดาง เถิงเถ้า
ใจแกว่นกว้างมะทูซ้อย ชอบทำ ฯ

๏ ปางเผ่าท้าวผู้ชื่อ จุนันทา
ท้าวก็ ทำเนียมเอาหมู่คอง ขุนเถ้า
นางก็ กอยคึงซ้ำพึงคดี โดยชอบ
ใจแกว่นเกื้อผัวแก้ว ชู่ปะการ ฯ

๏ แม่งนึ่ง บุญปะกอบท้าวเลยเถ้า ดุจวาง
คองบูฮานกล่าวสอน สู่น้อย
เทื่อนี้ สวางคุนให้เปนเฮือน เฮียงยี่
ยาเคียดค้อยชมเข้ม แช่งไฟ ฯ

๏ ฮักพี่น้องฝูงเพื่อน เคหัง
กอยจงเจียนจอดใจ หอมช้า
ทั้งหลายพ้อมพักพัง เยนหยู่
ท้าวฮุ่ง เจ้าลุ่มฟ้ายังแห่ง โฮงทอง ฯ

๏ ขนาดนั่งนั้นฝูงหมู่ ทาสา
ปุนของคานคู่คน ผืนผ้า
หอมเขาไว้เปนแฮง ท้าวฮุ่ง
น้อยแม่ คึดแผ่กว้างเมื่อหน้า ซ่อยละวัง ฯ

๏ ใจมุ่งกว้างผนผ่อ ผายคาม
ยาบังคุนเพื่อนควน เอาอ้าง
แกงท่อ ไททานร้อแรขึ้น ส่มส่อ
ชื่อว่าท้าวฮุ่ง เจ้าโลกกว้างเมือห้อง แห่งไต ก็ดี ฯ

๏ หย่าผ่อหน้าแปปาก ซอมซัง ท่านนั้น
เอาใจอันแม่สอน สูน้อย
หวังเห็นห้องพิมาน แมนมิ่ง
เฮาบ่อไฮ้สินส้อย มั่งมูน ฯ

๏ ยาถ่ายถิ้นดวงดิ้ง เดียนผัว นั้นเนอ
บุญชายหนักใช่ทาม ร้อนน้อย
พึ่งยิน ฮวาน ๆ ฟ้าเทิ่งหัว ฮ้องฮ่ำ
แม่กล่าวเจ้าใจซ้อย สู่นาง ฯ

๏ ยาข่ำน้องนางนาค กองแพง นั้นเนอ
คิดเมื่อ เจืองวางพัดพากเฮือน ฮมให้
แคงย่อม วานขวัญท้าวชิดา คูนมิ่ง
ยูยี หว้ายป่าไม้ทานช้าง ซ่อยเฮา ฯ

๏ คุนท่านนั้นยังยิ่ง ทุกปะการ
ปุนเขาฝูงผ่องเพิ่ง เติมท้าว
อันว่า สวานงาช้างหมุนเมือง เจียมพ่อ นั้นตาย
ใจเบ่งเข้มทะลายม้าง มุ่นกะจวน ฯ

๏ เม็งก็ แต่งเผ่าเชื้อเอาอ่อน เถิงเฮา
เถยมัวพัดพากเมือง กวนให้
ยาถอน กวนเกาต้านสมกัน การส่อ นั้นเนอ
พระบาทเจ้าฮอยฮู้ ฮ่างเฮา ฯ

๏ น้อยแม่ คึดแผ่กว้างเหมือนฮ่วม อุทร
ยามัวมักเกียดใจ จงซ้าย นั้นเนอ
อันนี้แม่ก็ ถอนแหนต้านตางจาม จำพาก
บ่อกว่า เห็นเพสฮ้ายสูเจ้า จิ่งจา ฯ

๏ แม่ก็ กัวกากซั้นเขาข่าว นิยาย
ฮามบาจิตทะจอดโจร ใจบ้า
ภูธรเมี้ยนตายตน มรนาด
อินท์หยู่ฟ้าพังฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ ซอบว่า มีลูกเต้าตามชาติ ชุมสาย
ยาจงวานว่าเฮา เปนอ้าย
ดูที่ บีป่ายเจ้าเจืองถุน เปนเพ่ง
ควนที่ไว้ขวาซ้าย ช่างเจือง ฯ

๏ หย่าแต่งตั้งตนว่า ยสสูง
บัดนี้แดนนา เนืองเถยทองบ่องปื้น จามห้อ
ก็เพื่อ ถุงอาวพ้อมคูนหลาน เหลือยาก
ท่อไป่ น้าวนอกฟ้ามาส่วย สินทอง ฯ

๏ แม่งวากต้านเทิ่งแท่น สานสาน
อามคายทังอู่เมือง ฝูงเหง้า
พอเมื่อ มีการท้าวเจืองถุน เถียงแซก
สูก็ ยาหยู่เฝ้าแฝงน้อง นั่งเทียม ฯ

๏ เยียวว่า ไทแฮกถ้อยกอยกล่าว สินขวัน
สเงี่ยมคำควนค่อยโดย ดอมเถ้า
เมื่อนั้น แนนพันอ้วอามคาย ซานชอบ
คุนท่านสันเทิ่งเก้า กล่าวสอนลูกแล้ว ฯ

๏ ตู้ก็ ปะกอบไว้แวนไส่ ไจจำ
เฮาจัก ปุนทอนปะดับแต่งดี คาถ้า
ยอความนี้นแหนเถิง ท้าวฮุ่ง
บ้ำท่านเต้าวั่นนี้ ค่ำจวน ฯ

๏ คึดฮุ่งน้องเถิงที่ นางจอม
เฮาจัก ทวนพายฮับแต่ไกถ ตางต้อน
เร็งโฒฮู้ฮอมเสี่ยง สนองกล่าว
รอบที่บ้ำซิ่ม ฮู้ฮักน้องดูต้าม ไช่ปะมาน ฯ

๏ บ่าวเพื่อนพ้อมวันพุ่ง ทุกเมือง
มาคานเตยสั่งสอง นายใช้
ซาเถิงผู้บุญเฮือง แล้วกล่าว
ให้แต่งตั้งบั้นถ้วน ชู่คน ฯ

๏ ซะพู่หน้ายินชื่น ชมคึ
กองผดคึดที่อวน ทั้งน้ำ
พอยามค้อยราตี เหมือยซ่าน
ผู้จิ่งหน้าคถาที่ เมือหอ ฯ

๏ ถดม่านซ้ำวังแท่น สถานทอง
ออรคิ่งควนอู่เมือง เทียมท้าว
ซะบองเนื้อผ้นผ้ว เอื้อมไหถ
เจ้าหมื่นม้าวคนิงฮ้อน ฮ่ำคาน ฯ

๏ ออระม่อยนิ้วส่วายถูบ เกสา
ปะมานหลับชั่วดี ดาวซ้อน
คับคาค้าเลยผั้น แฝงพี่
ผั้นว่า เอี่ยงฮูบงัวมนอนซ้อน ฮวมแคง ฯ

๏ หน้าต่อหน้าทุกที่ เทียมสอง
ผั้นว่า ชมนางแพงก่อมกม เผื่อผั้น
ผั้นว่า ซะบองนิ้วซอนคอ กุมกอด
หน้าต่อหน้าสองสะบั้น บ่อมาย ฯ

๏ นิ้วส่อดอุ้มฮวายฮ่วง ฮสักะจวน
ไทมื่จุกตื่นกะหาย หิวซ้อง
ก็เล่า แถมวอนเจ้ากำเตา ดานโสก
อั้วค่ำซ้อนแคงท้าว ดั่งหนาม ฯ

๏ พื้นโลกนี้มีท่อ เดียวกูแดนอ
เจี่ยมแต่ มาฮามพัดพากกัน ไกลหน้ำ
อินท์พมพ้อมทั้งจอม ชูซ่อย
ได้ดูกบ้ำนางเหน้า หนุ่มปะกัน ฯ

๏ ก็ไป่ มีถ่อยฮ้อนฮักพี่ เชี่ยงเคือ
กะสันวอนเปนดั่งหนาว จักไข้
ตอนว่า ตนมาพี้ขวันเผือ แฝงพี่
ดีก่อ สูรย์ส่องไม้ไสฮ้อน ฮุ่งจวน ฯ

๏ เจ้าคว้ผ้าเผยจาก นาคอง
สีควนลุกจากหอ ฝายย้อง
เถิงที่ โฮงขวางซ้ำถือตาว เค้าแห่
ค้อนฟาดต้องเดินเพื่อน จัดพล ฯ

๏ คนแผ่เข้าตูไหย่ เมือเวียง
แพนคำยายหยาดยัง สุมถ้ว
อามเพี้ยงอุ้มขันคำ เทียมพ่าง
เมื่อนั้น บ้ำซิ่มเต้าเถิงท้าว ที่เซิ่ง ฯ

๏ ค่างค่างก้องกะดิ่งมาด มวนพาย
เกี่ยวความจัดซู่นาง ในห้อง
ทั้งหลายพ้อมเต็มโฮง ชมชื่น
เขาพี่น้องอามอั้ว อู่เมือง ฯ

๏ ฮื่นฮื่น พ้อมอู่แก้วทั้งอ่อน ขวันเวียน
ฮมฮมเฮืองคู่นาง นครฟ้า
อามคายอั้วคือเขียน กาก่อง
เจ้าอู่แก้วนงหน้า หมื่นสนม ฯ

๏ ผิวผ่องเผี้ยนคิ้วคาด คางควน
เอาคิ่งกมก่องงาม คุมเค้า
คือคู่ ทวนเกี่ยวห้องเวหา หิมะเวส
เทียมแทบเหน้าดาวฟ้า ดูกพม ฯ

๏ บ้าซิ่ม ผู้ก่งเกื้อทงเพส อวนหลาน
ฮมฮม เขานางแกวอู่เมือง มวนพ้อม
โสมพาวเพี้ยงอินท์เขียน กาก่อง
ขนขร้างคิ่งค้อม คาคแคง ฯ

๏ ย่องย่องเนื้อท้าวฮุ่ง ยินงอน
โสมงาม คืออินท์ แถลงนั่งพัง ตามบ้า
ภูธรเจ้าเคืองหาน ย้ายย่าง
ม้ามากเค้าควานห้าง หิ่งหน ฯ

๏ พาง ๆ แล้ไหลออก คลาเวียง
ฮองฮองวันส่องคอย ดนริ้น
แม้งนั่งเถิงที่ นาเพี้ยงกว้างผัดผอม ผายฮาบ
พลมากฮ้นส้ต้าย คั่งพาย ฯ

๏ ทุกตาบพ้อมเฮืองเฮื้อ ทาสี่
ลายลายบดเมกสูน ยังฟ้า
เทพี่เจ้าจอมนาง ไก้ฮาด
แต่นั้น ง้อมม่วนผู้นงหน้า หมื่นสนม ฯ

๏ ใจนิ่ง คิดจอดน้องใจนิ่ง ทงทุข
ลอนว่า พงส์พันธ์เดียวอ่อนอาม เขาอั้ว
ยังจัก สมสนุกหลอหรือพะเว พะวังค่าง
ท้าวฮุ่ง ได้ก่อมกั้วโสมสิ้น สิ้นคดี บ่อฮู้ ฯ

๏ แม้งนั่ง เถิงหว่างห้วยคืนท่ง ธรรม์ขวาง
เล็งเห็น ทาสีเคียระคาดตาม คืนช้าง
นางงามง้อมเนาใน คือมาด
ผิวผ่องหน้าจันทะล้าง เลิกหัว ฯ

๏ ริ่อกะซาดแก้วกวมเกส กองมวย
พะนัวทัดดอกดวง แซมซ้อน
เทระทวยคิ้วคอยดู ตอมเนตร
อินละซั่งฮ่อนล่อได้ คั่งไค ฯ

๏ เทเวสสันแจนสิน ล่อโสม
คนขายไซบาดแค ตอนคิ้น
อันจัก สั่งฮอมเนื้ออินท์ ทั้งโลก
แถมแถบสิ้นมะทูซ้อย ซอมพอ ฯ

๏ เทื่อนี้ ไชยะโชคฮ้างแล้วเล่า มาเถิง
ตอคางกมเกี่ยมงาม บ้านแต้ม
ทุกไทเทียนฮมเพิง พิสสวาด
คือคู่ อินท์แต่งแต้มในฟ้า ลอตลง ฯ

๏ ส่องตาบเมี้ยนเค้าแห่ เปนถัน
แองคอนเกิ่งก่อนจอม เมื่อหน้า
บุญพันเจ้านางเมือง แล้วฮอด
น้ำซึ่มเข้าเถิงน้อง ข่ำมื้อ

๏ พี่ก็ คึดจอดเจ้าฮามฮูบ เรขา
ปี่อถื่อ ซดทาซ่านไหล หลามย้อย
เมื่อนั้น นางจอมแล้ววรนา ต้านตอบ
เจี่ยมจาก เจ้าคิ่วส้อยตกต่าง ปะเทเส ฯ

๏ เขาขอบรั้นเปนเขื่อน ขนงทวาร
โทเรคึ่ดรู่ดวง ฮนฮ้อน
ฅนทะการเส้าแสนตอม กินโสก
เทื่อนี้ มาฮอดเจ้าหายร้อน สว่างวอน ฯ

๏ ท่อว่า น้องหยู่พี้พิวโพด โรคา
คอนคอนคึ่ดฮู่งเฮา ฮมไห้
เมื่อนั้น เก็งยาง้อมเนาใน คือมาด
นบนอบนี้วทูนไหว้ ป่ำปวง ฯ

๏ น้องท่าน ถามข่าวผู้เสวยราช เงินยาง
อำพามี่รู่ดวง ฮมฮ้าย
แวนม่อ ขวางใจหม้อมโรคา เคื่องยาก
คือคู่เพี้ยงตะวันซ้าย ขั่วแลง ฯ

๏ โพยเภทฮ้ายวิบาก เบี่ยนถนถง
กัมมาซานคอบคิ่ง คุงเนื้อ
หลานก็ มาเห็นเจ้าทั้งสอง พ้อมพ่ำ
พระพี่ คึดก่งเกือคนึงหน้า อิ่ดู แต่ก้อน ฯ

๏ ถอนหยู่ถ้าเฮือนเมื่อ เปนสาว
เปนนางอันจิ่มพู พายน้อย
เทื่อนี้ มาเถิงผู้โสมพาว เพี้ยงไผ่
วรเชตเจ้าจอมซ้อย ส่องไกล ฯ

๏ น้องก็ คึดไค่ได้มาฮ่วม สมภาร
ท่อว่า ฮมอาไลผ้ายเมิ่ง เมื่องน้อย
ก็จิ่ง วางหลานให้มาเปน ปริจาก
การที่รั้นดี้ฮ้าย หย่าไลแต่เนอ ฯ

๏ เมื่อนั้น นางซึ่มฮู้ ฮับพาก คดีหลาน
ซดที่ไหลหลั่งถง ถามหน้า
ฮู้ว่า โสมคานน้องกูวอน แวนมาก
คันว่า เจ้าฮอดบ้ำพายพี้ หากเฮื่อน ฯ

๏ ก็หาก เกิดฮ่วมห้องเฮี่ยงฮ่วม อุทร
บี่เดื่อนพอแม่ไป เปนย้าว
นับแต่ อวนจรแจ้งเปนซาว ป่ายขวบ
น้องก็ ส้างผ้ายต้าวแดนพุ้น ค่อยเสถื่ยร ฯ

๏ เทื่อนี้ เจ้าจวบอั้วซาพี่ ทั้งสอง
เฮาก็ จงใจฮักซู่คน แควนเผี้ยน
เมื่อนั้น ซะบองเนื้อถามคาย คี้วก่อง
ปะนมนาดผู้ธรรม์อ้าง แจ่มจอม ฯ

๏ น้ำออก หว้ายเถื่อนไม้ทั่วระท่อง เถิงเฮี่ยมท่านริ้อ
ถนอมคำควนค่อยจา จงต้าน
ตูก็ เจี่ยนใจแจ้งจงเฮี่ยม แวนมาก
แล้วเล่า ถามข่าวเจ้าสินส้าน สุกเมิ่ง ฯ

◎ เจียมแต่ ฮู้ข่าวน้องเจียระจาก เชียงเคือ
เฮียมก็ เต็งคำสเนห์ฮุ่งเถิง ทุกมื้อ
คึดเมื่อ พดแพนอ้อมหลายเหลือ ดันท่ง
พี่ก็ เยียวท่านฮอเทม้าง ยาดเมือง ฯ

◎ แม้งนึ่ง ผู่ก่งท้าวถือหมู่ พดอวน
เฮียงพายขนหมู่แถว กอยม้าง
เทือนี้ ยูสงวนหลิ้นโฮงสิง พ้อมคู่กันแล้ว
คู่อ่อน เจ้าโตกกว้างคือคู่ คาตน ฯ

◎ ชะพู่เนื้องอ้อมม่วน ฮับขาน
ทางกังวนแห่งอวน หลายห้อง
อันนึ่ง วางสถานไว้เชินคิ้ง น้าออกเฮียมพุ้น
มาฮอด เจ้าพี่น้องตี่ได้ แต่คน ฯ

◎ ขอบพี่ ตะอ่อนน้องไว้นอก ป่ายใจ
คำกังวนจิ่งจักหาย เตี่ยฮ้อน
โสมใสแก้วนางแถว แก้วอู่
ตูก็ คึดจอดเจ้าธรรม์อ้าง ไค่เห็น ฯ

◎ ผู้ที่เหง้าพ้อมคู่ คำเสนห์
ปะสงสันดุเพื่อบุญ บาท้าว
ขอแก่ เร็งโฌไห้ภูนา นามต่าง
ง้อมม่วน เจ้าหมื่นม้าวขานข้อ ขอบคะดี่ ฯ

◎ บัดนี้ เฮาพี่น้องมาฮ่วม เคหัง
เปนไมตี่สืบสาย สมด้าง
ของหลังค้ำคูนมา ได้คอบ
เฮียมย่อมอ้างเถิงเจ้า ซู่คน ฯ

◎ เมื่อนั้น เขาขอบเจ้าจอมมิ่ง เชียงเคือ
ผนผนดวาคั่งทาง แกมช้าง
แพนเฝือก้ามกางนา นองเคือง
ท้าวฮุ่งผู้ นงหน้า ฮุ่งจอม ฯ

◎ แม่ก็ ตะดูกไว้อ้ายเจือง มาเถิงแต่รือ
ตูก็ หอมก็อนาหยุ่งอย งองถ้า
หายามได้วันดี มื้อปอด
น้องทานผู้ นงหน้า จิ่งสะเบย ฯ

◎ เมื่อนั้น ง้อมฮอดท้าวเทียนช่ำ บายมือ
ดีแก่ ดมเชยพักจินหอม โฮยเฮ้า
บาไทเจ้าก็อนา ด้านพี่
ผู้แห่งเหง้าคิ่งค้อม คอบวอน ฯ

◎ เจียมแต่ น้องจากเจ้าคลาที่ เชียงเคือ
กะสันวอนคึดพี่ไกล กอยก้น
อันนึ่ง ใจจงป้าเชือเฮียม ฮักมาก
ขอนโสกฮ้อนหลายชั้น ใช่ปะมาม ฯ

◎ ใจนึ่ง คึดพากพื้นพายที่ เงินยาง
ใจนึ่ง ฮมอาการผ่ายเฮียม พายบ้าน
อวนก็ ทำขวางได้โดยใจ จงง่าย
เมื่อนั้น ง้อมม่วนต้านขานข้อ ขอบคุน ฯ

◎ พี่หยู่พุ้นคึดคั่ง คาเคือง
คนึงหลายปุนจอดเฮียม ทังเจ้า
อันนึ่ง ฮามเมืองซั้นพายหลัง ไว้แม่
มาฮอด ผู้ที่เหง้าพายพี้ เพิ่งบุญ ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วคว้ถ้อยต้านตอบ ธวนมะโน
ภูธรปุนได่นา แถวแย้
เฮียมก็ โรคา เค้นกำเดา ดานสวาด
เยียวเล่า แล้หมู่ช้างเมื่อหน้า พากไกล ฯ

๏ อันนึ่ง ก็วพยาธิไข้หนาวเหนื่อย โรคา
ฮมอาไลซู่ดวง เตยร้อง
เฮียมก็ ระเวระวังฮ้อนฮมทวง หลายเนื่อง
เมื่อนั้น พระบาทผู้เปนน้อง ม่ายหัว ฯ

๏ ธาดชาดแล้ดาเคือง คลาไป
หนัว ๆ ฝูงทาดี่ต่ำสาว แถวไข้
พอไหลเช้าเมื่อเวี้ยง ระวังราช
ท้าวฮุ่งไข้ไจแจ้ง จอดเฮียม ฯ

๏ ดี่แก่ ชะพู่ท้าวซ้อนถาม แถมดาน
สองนางเทียมคิ่มเคือง ขวาซ้าย
โยธาท้าวคนหาน แหนแห่
แม้งนึ่ง เถิงแห่งด้าวเชียงด้าน ไพ่มวน ฯ

๏ พอแผ่เช้าบิ๊กตูไหย่ เมื่อเวี้ยง
สวนไดตามพาดพิน พานต้าง
โฮมพอตั้งหลายแสน สุมเคือง
เอาแม่ เจ้าโลกกว้างเมื่อสู่ เชียงทอง ฯ

๏ เพื่อง ๆ ขึ้นโฮงฮาช เฮียงกะได
เทื่อนั้น เสนาเนานั่งเนือง ในห้อง
ฮมฮมเชื้องสาวแถว ไซหมาก
ปะดับเพือนพ้อมปุนน้ำ โสดสง ฯ

๏ แม่งวากหน้าขึ้นแท่น ธรรม์ขวาง
เล็งดู ฮงฮงไลส่องคำ ทุกด้าน
อันว่า ดวงปางเก้วบุญกัน กัมเกิด
เขาพี่ เจ้าติวส้อยเมื่อสู่ พิมานคำ ฯ

๏ กำเนิดนี้เผือขอด ไม่ดี
พิมมะบานฮับพากเจือง จอมไท้
เทพอั้วเอาอวน ขึ้นแท่น
ปะดับดอกแก้วกองไว้ เลียบดาย ฯ

๏ ฝูงแกว่นไช้น้ำโสด ส่งดี
กองแพงกูหย่าฮาย อันหม้อม
สาวแถวเบื้องจามะรี ไกวแกว่ง
ง้อมข่าอั้วถ้อยนี้ บ่อวาง ฯ

๏ เฮียมก็ ก็พัดแม่ไว้บ้านแห่ง เชียงเคือ ก็ดาย
เทียวทางไกลหมื่นหลื่ม เขาขึ้น
บัดนี้ มาเห็นเจ้าทั้งสอง พ้อมคู่
การที่ขันดีฮ้าย หย่าไล แต่เนอ ฯ

๏ ชะพู่หน้าอั้วพี่ พอยแหน
เฮาไช่ แนวนามไกลเกียดขาม แขด้าน
ท่อว่า ยังเคืองเบื้องเชียงเคือ ไห้ฮุ่ง
คิดอ่อนเจ้าทองด้าน เกิ่งตน ฯ

๏ เมื่อนั้น พุ่ง ๆ เชื่องไช้พาด เผือนควาย
ยน ๆ ยอทะไลจิ้นแจกปุน เปนถ้อง
นางเมืองอั้วบีป่าย กอยกล่าว
เขาพี่น้องเมื่อแห่ง หอทอง ฯ

๏ ปุนบ่าวค้ำเฮวฮับ ฮับขวัน
ยาพองพัดพากเฮือน ฮามท้าวเฮาเนอ
แนนพันง้อมงามเบี่ยว ซานพี่
ควนที่บ้ำท่าน เจ้าติ่วส้อยมาจ้ำ แจกพลี่ ฯ

๏ เมื่อนั้น ผู้ที่เหง้านางซิ่ม ซมหลาน
เฮียงซำลี่ส่าดเลียน ทะไดเซ้า
พอการเมี้ยนเทลง ถ้วนหมู่
เดินเพื่อนพ้อมกินแล้ว เลิกขัน ฯ

๏ ซะพู่ตั้งเหล้าแจก จื่นลาย
ซะลอนเลี่ยนเถิ่ถัน แถวน้ำ
ออระซอนบ้ำปุนฟ่าย แควนถี่
สวางสี่ค้าวแคนฟ้า ซ่อยซู ฯ

๏ เราพี่น้องเฮียงฮ่วม เคหัง
วอนสู่คูนมิ่งแนน เมื่อหน้า
ขุนจอมเจ้าขาซาย ค้ำไหย่ มากิน
คูนก่ำฟ้ายิ้นยิ่ง ทุกไท ฯ

๏ ภูไซ่ท้าวตายแต่ เฮียงเคือ มากิน
เมืองไกรขันค่อยซู แนนน้อย นั้นแต่
นูเนื่อนั้นวางปาน แล้วหย่ำ
ถวนอ่อน เจ้าติ่วส้อยเซินน้อง ฮ่วมสาม ฯ

๏ ซะพู่หน้าเจ้ายี่ ยินสงวน
บางามซมแพ่งแค ตอมเหน้า
โสมควนแก้วอามเผือ แฝงพี่
ค้ายสิ่งเหง้านางท้าว นั่งเฮียง ฯ

๏ แพ่ง ๆ นั้วท้าวฮุ่ง เฮืองแหวว
เสียงแจนจัดแจกแค แถมน้ำ
แนนพันส้อยสี่ตา ง้อมม่วน
ค้ำฮุ่งห้องเมืองยี่ ขึ้นวอน

๏ คิดด่วนถ้อยไกลแม่ นางเมือง
ฮอนฮอนใจขาดมา ยังได้
เจืองก์ เลิ่งดูบ้ำธรรม์ยำ เอาแพ่ง
ไว้อู่แก้วเฮียงฮ่วม ตามคาย

๏ ฐู่แห่งพ้อมกินคู่ .ดยดา
ทั้งหลายเจี่ยระจากลง ตาห้อง
แม้งนิ่ง สุรย์คลาค้อยลับเขา สเมนมาต
เมื่อนั้น อ้วขาน้องนางท้าว สู่สถาน

๏ ซะพาดเหลือมขั้นหมาก คำแดง
สี่คานเนาเท่นสูง ส่มง้อม
เมื่อนั้น กองแพงเหง้ายังอาย กันหมู่
หมอมหม่อหม้อมยินฮ้าย ฮูบวอน ฯ

๏ ซะพู่เนื้อท้าวฮุ่ง เฮียงนาง
ภูธรกอยกล่าวโฉม แถมถ้อย
เมื่อถวน วางเฮียมฮ้อนเฮฮน นักขึ้น
ง้อมกล่าวเกี้ยงกอนซ้อย ซอบวอน ฯ

๏ พี่ก็ หลับคืนต้านให้ฮุ่ง บาไท
แคงย่อม เมินทางงองผ่อคอย คนใช้
ขวบเมื่อ ฮีไฮฮ้องฮันเสียง สูนเถือน
อกพี่ไหม้เหมือนไบ้ คคบวอน ฯ

๏ สว่าสว่าก้องถมล่วง ไพไร
คอนดอนไจขาดมา คอมน้อง
พอเมื่อ ไฟเฮืองด้าวพูฮาว เฮืองเหล่า
พี่ย่อมค้องตาต่ำ เจียขวัน ฯ

๏ ง้อมกล่าวแล้วท้าวฮืบ ฮับขาน
เป่นแต่ กัมกันพัดพากเฮือน ฮามต้าง
เจียมแต่ ทวนเชี่ยวข้ามคีรี ยาวย่าน
เยือนซั่นช้างทังไห้ ฮุ่งเฮียม ฯ

๏ พ่าง ๆ น้ำหน้าซ่าน ซามไหล
ต่ำต้ำ บายผืนแคงแทบเทียม คางเจ้า
ฮี่ไฮฮ้องเฮเสี้ยง สูรย์สว่าง
อกเฮ่งหม้อมเหมือนไบ้ คอบวอน ฯ

๏ หว้ายหว่างไม้มาฮอด พูแซม
เวราจรแจกไกล กอยกั้น
ควันก็ แถมวอนฮ้อนกำเดา ดานสวาด
คิดซู่ชั้นฮมเฮื้อ หอดทวง ฯ

๏ แม้งนิ่ง เถิงแห่งห้องเหวดาด แดนพาง
พดหลวงเขาคว่างเยี่ย พายหน้า
ขวนก็ ก็วางหนี้ย้ายพานคำ คืนเล่า ปางนั้น
คองคอบผู้นงหน้า อุ่นตน ฯ

๏ แม้งนิ่ง คอนเท่าม้ามาเทียว ทวานทัน
บนคำสะหาวกล่าวสูง สมถ้อย
ขาพวงพันพอยจัน เจียรฮอด
คอนคว้ำถ้อยแถมฮ้อน เฮ่งคดี

๏ ต้านตื้มถ้อยให้ทอด หิวแฮง
เมื่อนั้น นายพานคำเถ่าหนี้ ไปพ้อม
ว่าจัก กินสานให้ตายมรณ์ เมี้ยนขั้ว
ก็เล่า ไกลอ่อนผู้คิงค้อม ค่อยคาง ฯ

๏ เลิกทั่วท้าวพุ้นเพื่อน มาทัน
ตอนตายผางไบ่คื คู่ฮ้าย
ฝูงเขาข้าไทหยัน หยามไหย่
เมื่อนั้นน้องค่อย หว้ายบ่าไม้มาพ้อม เพื่อนพด ฯ

๏ ทึกพระเนตย้อยรือได่ ขลังมะโน
ดอนท่อ ทวานพายซนหมู่แถว กอยม้าง
ดุงวางให้สเนโห ขาพี่
สัจจะผู้ ธรรม์อ้าง ไบ่ลืม ฯ

๏ แล้วพากท้าวคลาที่ เงินยาง
ออระทิ้มเมืองไหย่ปะกัน แถวส้าง
เทนางได้สินทอง ส้อยซั่ง
น้องก็ ไว้แห่งผู้ ธรรม์อ้าง อุ่นตน ฯ

๏ ไชชะโชคล้วนได้ดั่ง ปากนา
ทังชุมพูอ่อนมา มวนไหว้
ดูหลายล้นเหลือตา เต็มซอบ
น้องจึ่ง หว้ายไบ่ไม้ทันหมู่ ยางกาว ฯ

๏ ปุนแต่งเต้ามะฮามฮอบ ทิสา
ฮมฮมเขาแซกเมือง มาไหว้
อันจัก คนะนาแท้ดูเหลือ ถ้นถาบ
น้องไค่ได้เห็นหน้า พี่ตน ฯ

๏ สว่า ๆ เหลั้นพ้อนพ้าย ตะเม็งดิง
คือมีในสวรรค์ที่พม พายฟ้า
ฮาก็ ชูซิงได้โดยใจ คงง่าย
เทื่อนี้ ยูอุ่นผู้คึงค้อม นั่งปอง ฯ

๏ ท้าวกล่าวข้อแขดี่ แถมวอน
เงินทองดูเฮือเฮือง ฮือไฮ้
ออระชอนท้าวผายเสียง ด้านพี่
ง้อมม่วนไหว้คุนน้อง นั่งเทียม ฯ

๏ พี่ก็เยียวว่า บ่อได้ผ่านท้าวทั้งโลก โลกา ดั่งนี้
เจียมเปนตัวหยู่คอง คำอ้าง
เทื่อนี้ คุนโนแล้วคุนนา ดูเด่า
ยูหยู่ล้างหลายแถว้น ฮ่วมเฮือน ฯ

๏ แม้งนิ่ง ดมเบิ่งไม้เบื้องซ่อ นายเนือง
ดี่แก่ เดือนไสแสงส่องบน ดาวข้อน
บาเจืองซ้อนคอนาง ฮัดแทบ
ง้อมกล่าวเล้าโลมน้อง ว่าวอน ฯ

๏ ชะแลบเนื้อเนานั่ง เคงตัก
ภูบาลดมเสพกาม กอยฟั้น
แหนงว่า ฮามฮักน้องนอนเดียว ดีกว่า
หลั้นเสพเนื้อยังยี่ ผาเงิน ? ฯ

๏ แม้งนิ่ง ดมลวาดไม้ในน้ำ เหมือยฮวาย
ฮอง ๆ เดือนส่องลง ตับฟ้า
เล็งดู พายกะบวนเบื้องตาวันได ละเด็ดฮุ่ง
ฮื่นฮื่นซ้าพูเฮ่ง ตีกุน ? ฯ

๏ เสียงพู่งขึ้นดังม่วน ออระชอน
สูระพางตัดส่องดอย เฮืองฟ้า
ชะลอนล้วนหลายปุน ปูลาด
ท้าวไก่ผ้าผืนแชบ คลาหอ ฯ

๏ ซาดซาดพ้อมเจ้ายี่ ชมงัน
ออระดวนคึงฮาบงาม ซาวตั้ว
ชะดันพ้อมเต็มโฮง เชืองถ่าว
เฮาจิ่ง ก็วดาบได้แถวแย้ ส่วยทอง ฯ

๏ เจ้าอว่ายหน้ากอยกล่าว มุนตี
ฮองฮองวันส่องดอย ปงขึ้น
เมื่อนั้น บาลีท้านเกงฌา พระแม่
เฮาก็ แผวผาบพื้นเมืองแย้ พ่อคูน ฯ

๏ แต่ย ได้ถ่ายน้ำใจไค่ เมือนา
นายทองลุนไลใจ พั้งเจ้า
ดีก่อ ปาชมเหล้นวังไล แลนหาด
เฮาก็ เปนเหง้าท้าวปุนเกือ เกิงอินท์ ฯ

๏ ซาดซาดน้ำหน้าแม่ พอยตก
กินใจ ปานจอมตายเมื่อเจือง ยังน้อย
คิดเมื่อ เฮาทุกไฮ้ลินทอง เฮือนยาก
แม่หาก เก็บเผ่าข้อยซายเล้ม แลกกิน ฯ

๏ เถิงเมื่อ แดดส่องต้องตีนท่ง นาคอง
เจืองหาก พากันไปล่อแพน ทุกมื้อ
กูก็ คองวายแท้ดูงจอม เปนเผ่า ก็ตาย
เทื่อนี้ลูกก็ ผาบค้ายได้พดคือ จึงขวาง ฯ

๏ รือจักให้แม่ เมื่อปีกท้าวปานไป๋ มาเถิง นี้เด
นางจอมทวยแผ่นแคง โทมหน้า
คำ ฮมเพิงห้องเมืองปะกัน แกวราช
ค้ายไพ่ฟ้าหลายต้น หยู่วอน ฯ

๏ ซะพู่หน้าพอหมื่น นางแกว
โฉมควนคิ่งฉูกแมน ผิวเผี้ยน
ทาสี่พ้อมทาส่า ใช้ซว่าง
ฮุ่งคำเทียนคองเจ้า ที่ย่ำ ฯ

๏ ดี่ก่อ ดมด่วงพ้าวเบื้องซ่อ ไบบาน
ปุนคำควนกล่าวจอม ทังง้อม
หานพายพ้อมอาวพวง พลสว่าย
ไหว้ท่านเจ้าทองด้าน ซู่ปะการ ฯ

๏ เจ้าอว่ายหน้าเส็งสิ่ง โยธา
หานพาย ทังแอนคอนไส่ใจ จ่ำถ้อย
ดูเยี่ยะ เมือทูนไหว้ราชา ดุงออก กู้นั้น
น้องท่าน เจ้าคิ่วส้อยมาฮอด เงินยาง ฯ

๏ ยั้งท่อ คิ้ดซอกห้องหนแห่ง เมืองปะกัน
มาดาเมื่อหยู่แซง ขนั้นข้า
เซาก็ เฮวฮันไหว้ราชา ท้าวซึ่ม
บ้ำหยู่ อ้อมเทียมท้าว ที่เดียว ฯ

๏ ต้านตื่มซ้อเจืองสั่ง สะเด็ดการ
เกี่ยวความดุงกล่าวถอง เถิงท้าว
สุค่อย ทวานความไหว้หลานกู กอยพาก
ไหว้แม่ เจ้าหมื่นม้าวเมือก่ง เมืองปะกัน ฯ

๏ ท่อว่า ล่ำบากด้วยคอมมิ่ง มาดา
ไกพงพันหยู่วอน แวนหม้อม
ฮู้ว่า คุนนาแท้ดวงเดียว ดูปะเสิด
แม่ท่าน เมื่อหยู่บ้องแซงท้าว ก่งเมือง ฯ

๏ ที่นั้น ดูเลิดล้นยั่งยิ่ง นครสวรรค์
เซาก็ ทวานความคืนคอบเจือง จอมไท้
เท่อนี้ดุงก็ โดยคำท้าวทุกอัน ถ้วนพาก
ไค้กล่าวถ้อยดุงบ้ำ ซู่อัน ฯ

๏ ทุกปากช้างเฮืองข่าว ปุนความ
เดินนายกองพวกคัว ยามเช้า
โฉมพาวอ้วอามคาย คำสวาด
ง้อมม่วน เจ้าคิ่วส้อยฮมฮ้อน คู่ควัน ฯ

๏ แม้งนิ่ง สูรย์คลาดค้อยลับเหล่า เสียแสง
เสียงนั้นคนเลิกลา ลงห้อง
หุมแพงเข้าเมือใน เมี้ยนแท่น
ง้อมม่วน ผู้จิ่งหน้าเทียมน้อง บ่อคลา ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นเซาขอบ ยุคันธร
ดาราเฮืองเฮือเดือน ดาวตั้ง
แม้งนิ่ง ดมออนเบื้องพรึกสา หนาวหน่วง
ฝูงพวกน้อยปุนตั้ง แต่งคัว ฯ

๏ สูรย์พุ่งขึ้นฮ้อนเฮือ เฮืองแสง
หนัว ๆ ควานคาคพาย ลงล้าง
นงแพงเจ้ากือเมือง เมี้ยนอาบ
ผู้ที่อ้างเมือห้อง แห่งจอม ฯ